

"Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga."

(Sf. Evanghelic după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al tineretului român naționalist ortodox

- în duhul NAȚIONAL CREȘTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul III, Nr. 32, MARTIE 2006 . Apare la jumătatea lunii 1 leu nou (10.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

CUPRINS:

Ideologie Naționalismul

Fig-zag pe mapamond Germania

Atitudini Domnia butoaielor goale
Români valoroși

Actualitate "Centura" politicii – martie

Concurs

Carte legionară celebră "Circulări" (VI)

Diverse Chișinău (I)

Un dialog cu tâlc cu Căpitanul

Correspondență Despre evrei și mozaism

Posta Redacției

PENTRU O FEDERAȚIE A NAȚIONALIȘTILOR

Către organizațiile non-guvernamentale, asociații și fundații, asociații cultural-patriotice, asociații cultural-sportive,

Către persoane juridice sau fizice, și către toți cei hotărâți să se implice curajos și fără prejudecăți politice în lupta creștinilor români, de stopare a ofensivei fără precedent având ca scop în primă fază enclavizarea, iar în faza a doua federalizarea României pe fondul promovării unei politici de acaparare a tuturor pozițiilor strategice în economie.

Au trecut 16 ani în care toate formațiile politice, sindicatele și chiar unele O.N.G.-uri cu oarecare notorietate și potență, și-au dat măsura dezinteresului, pe de o parte, pentru:

- soarta pe termen mediu și lung a României, socotelile limitându-se la o legislatură;

- soarta avuțiilor naționale și de patrimoniu;

- starea de sănătate a poporului român, transformându-l într-un popor de bolnavi cronici, de pensionari la 50-55 de ani;

- pe de altă parte, învățământul se străduiește din răspuțeri să transforme elevii și studenții în cetățeni fără naționalitate și fără nici un fel de responsabilitate față de soarta țării.

Toate naționalitățile mai mult sau mai puțin conlocuitoare au dreptul de a-și păstra, de a-și cultiva specificitatea și tradițiile chiar cu ajutorul material și politic al statului, cu excepția poporului român, absolut majoritar, absolut autohton, care la orice gest de apărare în fața atacurilor la ființa națională este acuzat, condamnat în baza unor sintagme adoptate ca legi sau reguli, denaturând înțelesul unor cuvinte, incriminând și cea mai palidă defensivă, etichetând tot ce nu convine potențialilor colonizatori ai României, drept naționalism, xenofobie, antisemitism, rasism etc.;

Delictul de opinie a revenit la loc de frunte în legile țării, în disprețul Constituției și al declarațiilor naționale și internaționale ale drepturilor omului.

Prezumția de nevinovăție, trâmbițată de justiția română, a rămas un simplu deziderat; sintagma "Lasă că știm noi!" ține locul unor sentințe ale justiției române sau internaționale (vezi poziția față de Mișcarea Legionară, exonerată de la orice incriminare de Tribunalul de la Nürnberg).

CUM SE PUNE PROBLEMA

În sondajele de astă toamnă, pentru prima oară, marele coeficient nominalizat de obicei prin "nedecisi" a fost publicat pe adevăratul nume: 43% din electorat declara că nu își regăsește opțiunile în nici unul din partidele parlamentare sau neparlamentare. Această realitate nu a mai putut să fie ținută sub obroc și ea evidențiază pentru oricine că aproape jumătate din populația țării, respinge felul în care partidele la guvernare sau în opoziție înțeleg să administreze prezentul, și contestă planurile lor de perspectivă.

Ce ar decurge din această constatare: lipsește o formație politică sau o mișcare capabilă să înglobeze o parte din acest 43% de electorat; **lipsește un nou partid?**

Și da și nu: pe de o parte, lumea este sătulă de partide și apariția unuia nou nu cred că ar trezi mare interes, chiar dacă ar prezenta programe atractive sau credibile. Au mai făcut-o și alții și au dezamăgit.

Un alt impediment ar fi costurile ridicate și o lege a partidelor politice cu obligații greu de realizat, făcută special pentru a limita numărul de formații politice.

Deci repet întrebarea din subtitlu: cum se pune problema?

Actualele O.N.G.-uri mai mari sau mai mici de orientare naționalistă (sau, dacă muriți de frică, de dreapta, pur și simplu) nu reprezintă, din nefericire, niște forțe de natură a obliga guvernările și opinia publică de a ține cont de ele. Fărămițați în zeci sau poate sute de mai mici sau mai mari formațiuni, nu reușim nici măcar să atragem atenția asupra noastră decât într-o arie relativ restrânsă.

CARE ESTE SOLUȚIA

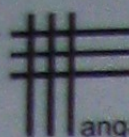
Pentru prezent și viitorul apropiat trebuie să adoptăm soluția cea mai potrivită, necesitând **cheltuieli minime, care să nu oblige componentii la schimbări de doctrină și la modificări de organizare, acestea fiind în defavoarea unei acțiuni rapide și eficiente**, stărnind discuții interminabile și de multe ori de nerezolvat, soluția fiind cea oferită de **Legea asociațiilor și fundațiilor** care prevede că: "două sau mai multe fundații sau asociații se pot asocia formând o federație" (citată aproximativ).

Rezolvarea problemei este constituirea unei federații la nivel național, care să înglobeze cât mai multe organizații cu personalitate juridică - în prima fază, ajungându-se în faza a doua la cooptarea persoanelor fizice. Această federație ar conține în mod evident organizații de orientare naționalist-creștină. **(continuare în pag. 2)**

Nicador Zelea Codreanu,

președintele Asociației "Acțiunea Română"

angajate sau hotărâte să se angajeze în lupta comună împotriva antiromânismului.

Care este noutatea și marea valoare a propunerii:

1) În cadrul federației intră "formațiuni" care nu sunt obligate să își schimbe organizarea, componența conducerii, specificitatea;

2) Nici una dintre componentele federației nu va putea să fie "acuzată" că adoptă doctrina unei alte componente (poate mai radicală sau mai puțin acceptată din cauza unor deziderate exprimate în statut sau în declarații pur și simplu, sau presupuse în

mod răuvoitor sau denigrator), fiind specificat în statut că "fiecare formație componentă rămâne în cadrul convingerilor și dezideratelor declarate și promovate";

3) Componentele federației vor participa la acțiuni și activități în comun, în limita unor principii și acorduri, după un regulament stabilit în prealabil și acceptat de membrii ca și condiție de acceptare în federație;

4) Intrarea în federație se va face întotdeauna prin acceptarea unanimă a organizațiilor membre; ieșirea din federație se face la simpla cerere;

5) Primele 5 aderente primesc titlul de membri fondatori și se vor bucura de o influență majoră în luarea unor hotărâri;

6) Denumirea federației va fi stabilită la prima întrunire a viitorilor membri fondatori;

7) Este exclusă ca idee participarea în federație a unor persoane juridice sau fizice cu vederi de stânga sau promovând ateismul sau internaționalismul.

CE OBSTACOL NE-AR STA ÎN CALE

Cel mai important obstacol va fi pentru început lipsa de comunicare până la formarea federației; pentru cei care mai doresc amănunte de organizare; oricum amănunțele vor fi stabilite împreună (ușor de depășit).

Pe locul doi s-ar afla aparenta incompatibilitate sau chiar diferențe reale în anumite puncte de vedere, să zicem politice sau doctrinare; pentru aceasta federația va garanta prin statut, fiecare componentă păstrându-și intactă specificitatea. Ca o consecință, nu veți putea să fiți acuzați de nimeni de "mezalianță".

Pe locul trei ar fi intervenția orgoliilor personale, bine cunoscute la români și exploatare de dușmani cu mare succes. Aici sperăm în victoria rațiunii și ajutorul lui Dumnezeu.

ATENȚIUNE! Din punct de vedere legal este în regulă și chiar lesnicios!

SCHEME DE ORGANIZARE

Scopul propus este ca împreună să aducem în fața opiniei publice sub diverse forme, să sensibilizăm opinia publică și oficialitățile asupra unor probleme preocupante și asupra unor potențiale pericole la adresa României și a românilor, din ce în ce mai agresată, sau dacă vreți altă exprimare, a majorității populației care numai declarativ mai face obiectul preocupărilor guvernanților noștri.

Deci schemele de organizare vor fi probabil multiple, depinzând direct de acțiunea propusă; prin urmare la timpul potrivit.

ÎNCHEIERE

Dacă în acest moment nu putem intra în lupta politică printr-un partid, putem să o facem printr-o federație puternică, bine organizată, ofensivă, încercând să reprezinte măcar o parte din cei 43% dintre românii care se declară total dezamăgiți de tot ce a reușit să zămislească în ultimii 15 ani clasa politică românească.

Mulți se vor îndoi de posibilitatea formării unei astfel de organizații, sau dacă merită oboseala, rezultatele obținute.

Vă asigur că da și că merită să începem măcar discuțiile preliminare; există argumente imbatabile.

Mulți vor ezita, socotind că dacă nu au ei inițiativa, este jenant să adere; fals!

Oricum, dacă se declară patrioți, trecerea peste orgolii cred că va fi cel mai mic sacrificiu ce li se poate cere.

În concluzie, vă propunem următorul procedeu:

pe adresa "Acțiunea Română" - str. Dumitrache Banu, nr. 35, sector 2, București, trimiteți o scrisoare simplă în care să vă exprimați dorința de a participa la viitoarea federație, sau la telefon 021.242.5471, urmând să stabilim o întâlnire cu toți cei interesați de această propunere.

Dumnezeu să vă lumineze!

***

DOAR TINERETUL "PE BARICADE"

Cu ocazia zilei naționale a Ungariei (15 martie), cca. două sute de tineri și-au exprimat energic nemulțumirea față de politica pe termen lung a guvernelor post decembriste de încurajare a naționalismului iredentist maghiar, în ciuda tuturor legilor românești și europene.

Apetitul dâmbovițean pentru putere și înăvuire transformă interesele majore ale României și idealurile ei milenare în eventuale deziderate.

În organizarea asociației "Noua Dreapta", în Piața Universității, mai exact "la fântână", loc devenit clasic pentru proteste (sau numai pentru discuții), tineri bucureșteni, înarmați cu zeci de drapele fluturate permanent sub ploaia săcăitoare, au vrut să atragă atenția opiniei publice că în afara tinerilor pe care presa scrisă și televiziunea îi prezintă țării ca pe unii interesați numai de

discotecă și frivolități, vâna naționalistă și patriotică este încă puternică în sufletul generos al tineretului român.

Mișcarea Legionară, prin Asociația Acțiunea Română care o reprezintă momentan, a participat cu un numeros grup format atât din tineri, cât și din senatori legionari, considerând că integritatea teritorială a României este condiția indiscutabilă a existenței noastre statale.

Ne cuprinde o nesfârșită silă la adresa diriguitorilor massmedia, care prezintă cu lux de amănunte cum doi romi se ciomănesc într-o cârciumă, și ignoră evenimente remarcabile și semnificative. Vânduți sau retardați?

De zeci de ani în Țara Românească, cel puțin de când reușesc să-mi amintesc, deci cam de pe vremea instaurării regimului criminal bolșevic, s-a încercat și chiar s-a reușit transformarea unui cuvânt, care reprezenta în forma cea mai lapidară o doctrină politică, într-o etichetă negativă, eufemistic vorbind, dar în realitate într-o înfierare pe frunțile sub care nu era loc de "compromisuri".

Cei mai mulți dintre cei pentru care scriem s-au născut când deja noțiunea era bine

fixată în vorbirea și percepția curentă: vedem la orice pas oameni de specialitate, istorici, analiști politici, oameni de cultură pur și simplu, care cred că ar prefera să îi înjuri decât să "îi faci" naționaliști.

Pe toți acești formatori de opinie îi invităm să iasă din tiparele în care au fost înghesuți până la sufocare de un regim care avea ca deziderat înăbușirea oricărui sentiment al libertății individuale și colective, transformându-ne în mici turme sub comanda unui vâcar supranumit secretar de partid (și mai departe, din treaptă în treaptă, până la vâcarul suprem).

Din 1990 se părea că am scăpat de brațul lung și biciul și mai lung al vâcarilor.

A intervenit altceva de atunci?

Așa se pare.

Ne-am scuturat de pe noi pieile de vaci și boi pe care comuniștii credeau că le-au bătut în cuie? Răspunsul este afirmativ, **dar ne-am scuturat de pe creier mentalitățile răsădite acolo?**

Tot timpul ne comportăm ca și cum am avea undeva în întuneric un stăpân sau niște stăpâni cărora trebuie să le dăm bir; tot timpul ne autocenzurăm atât de drastic încât nici dacă ar fi fostă securitate pe capul nostru nu ne-am comporta mai absurd. **De ce socotesc absurd comportamentul?**

Pentru că am reușit să cădem în aceeași capcană ca înainte de 1989. Care este asemănarea: pe atunci **securitatea, prin "serviciul de zvonuri", ne băgase în cap că știe absolut tot ce face fiecare om:** știe ce vorbește, cu cine se întâlnește, ce mănâncă, etc. etc. Era o minciună care te făcea să te simți dominat de frică, te controlai permanent, suspectai cunoștințele sau chiar rude.

Acum "interdicțiile" au în vedere alte planuri: subjugarea românilor în propria lor țară!

Cu ce să înceapă părinții comunismului: transformarea unei noțiuni desemnând o doctrină politică, într-un cuvânt odios, care să-i determine pe naționaliști de a-și schimba numele, intrând, să zicem, într-un fel de anonim - sau, dacă vreți, în ilegalitate, iar pe de altă parte arătând cu degetul spre ei ca ținte permanente ale unui război inter-etnic, permanent, bine întreținut de cei interesați și de slugile lor, sugerând minoritarilor că ar avea numai drepturi, neamintind vreodată de îndatoririle firești oricărui cetățean al acestei țări și al oricăreia.

Tactica s-a schimbat, cei aruncați în tranșeele liniei întâi sunt alții, transformați în mercenari ai antiromânismului, plătiți deocamdată tot cu promisiuni; dacă vor ajunge vreodată să fie plătiți cu adevărat, va fi tot din sângele poporului român. Această afirmație se referă, cum arătam și mai sus, la masele de etnici minoritari, noua carne de tun manevrată de veșnicii dușmani ai României, ai românilor și ai Bisericii Creștine, precum și de javrele care fac piese cu caracter blasfemiator în numele libertății de opinie, omițând să își exercite libertatea oralului personal pentru cauze mai bune; tot ar fi ceva! Oricum, prosperitatea personală și căfăratul atipic în ierarhia profesională și socială le sunt asigurate.

Să revenim însă la "problema" naționalismului românesc, dovedind falsitatea și lipsa de logică a defăimărilor cuvântului și ai doctrinei; să încercăm să renunțăm la șabloanele dicționarilor comuniste și să privim și în alte ogrăzi: **Am luat ca etalon cel mai galonat dicționar mondial, cunoscutul și recunoscutul "Larousse".**

Să vedem ce scrie la cuvântul "naționalist" (Petit Larousse Illustré, 1991, pag. 656): NATIONALISM. 1. Doctrine qui affirme la prééminence de l'intérêt de la nation par rapport aux intérêts des groupes, des classes des individus qui la constituent.; 2. Mouvement politique d'individus qui veulent imposer la prédominance de la nation à laquelle ils appartiennent dans tous les domaines.

Traducem pentru cei care în liceu au optat pentru alte limbi străine:

NAȚIONALISM. 1. Doctrina care afirmă primatul interesului față de națiune în raport cu interesele de grup, de clasă sau a indivizilor care o constituie.

2. Mișcare politică a indivizilor care vor să impună predominarea națiunii căreia îi aparțin, în toate domniile.

Pentru a ieși din construcția frazei în limba franceză reluăm mai românește: **naționalismul este o doctrină politică ce afirmă că pe primul loc în ierarhia valorilor se află națiunea** (viața națiunii, prosperitatea, siguranța, trecutul și viitorul ei), adică înaintea unor interese personale, de grup sau de clasă.

Să fie clar, nu neagă interesele individului sau ale indivizilor, ci pur și simplu stabilește o ierarhie a valorilor. Termenul de naționalist nu se referă deloc la relațiile dintre populația română majoritară și minoritățile naționale, ci se referă la relația dintre națiune, reprezentată de toți conținătorii ei (indiferent de naționalitate) și interesele naționale - care s-ar presupune că sunt reprezentate de autoritate.

Există aici ceva ce te-ar trimite obligatoriu cu gândul la rasism, la xenofobie sau la antisemitism?

Absolut exclus!

Propun un scenariu: subsemnatul îmi pun la poartă o firmă prin care mă declar naționalist (fapt care nu include nici un fel de agresivitate împotriva nimănui).

1. Am dreptul să am opiniile mele - prin Constituție și toate drepturile omului consfințite pe plan național și internațional, atât timp cât prin existența și activitatea mea nu încalc drepturile și libertățile nimănui.

2. Într-un timp relativ scurt vor apărea următoarele reacții:

- autoritățile, prin instituțiile specializate, se vor comporta ca într-o situație de criză: mai pe față, mai pe ascuns.

- presa ar înfiera cu mânie proletară focarul de instabilitate și amenințare la siguranța națională.

- s-ar putea merge mai departe pe linia unor măsuri coercitive sau de alt fel, oricum abuzive.

3. Dacă cineva mă declară din oficiu dușman, fără doar și poate că mă dușmănește; dacă mă urăște din oficiu, atunci care ar fi rațiunea ca eu să-i răspund prin iubire?

"Fariseii" or să sară în sus, amintindu-mi de preceptele creștine și le voi răspunde că suntem dispuși să ne asumăm această răspundere în fața lui Dumnezeu și vom aștepta cu speranță dreapta Lui judecată.

Voi mai încerca să aduc și alte argumente în legătură cu "xenofobia naționaliștilor români".

Am avut o importantă minoritate germană în România; de ce nu au fost obiectul neliniștii și atenției noastre?

Oare nu pentru că **nu erau mânăți de ambiția de a ne stăpâni în nici un fel?** Oare nu pentru că **niciodată nu au intervenit direct încercând să ne schimbe orânduirea politică și socială?** Oare nu pentru că **nu se simțeau niciodată obligați să ne impună puncte de vedere personale sau să își închipuie că trebuie ei să ne judece**, să ne spună ce este bine și ce este rău, ce este normal și ce este anormal?

Ultima bombă, apropo de minorități: **secuții vor să își declare unilateral autonomia teritorială pe 15 martie;** sigur revista noastră va apărea după această dată, și măsurile care sunt obligatorii pentru un atentat la integritatea României vor fi luate de autorități.

Evident, se încearcă același scenariu ca în 1990 la Târgu Mureș.

Oricare cetățean al acestei țări este sau nu îndreptățit să privească cu neliniște evenimentul, naționalist sau nu?

Oare toți cei care își vor manifesta într-un fel nemulțumirea vor fi clasificați ca dușmani ai democrației sau umanitarismului?

Ne-am săturat să tot auzim că populația maghiară nu are nimic în comun cu o mână de revizionisti; oare sunt motive de a contesta această afirmație? Poate sunt mai multe, dar nu voi aminti decât că **"sângele apă nu se face"** și voi aduce și dovada: dacă U.D.M.R., această organizație politică oricum ilegală, nu reprezintă în mod real populația maghiară, de ce alegătorii de această naționalitate reprezintă cel mai disciplinat electorat votând mereu, de la primul la ultimul, U.D.M.R.? De ce nu votează cu liberalii sau cu alții? Și ce vreți o dovadă mai clară de aderare la politica anticonstituțională? Este fapt dovedit că procentul de 6% reprezintă numărul de voturi de etnie maghiară.

Poate există naționalism acceptat și naționalism condamnat? Cine are dreptul de a da verdicte? Acceptăm să ne facă alții ordine în propria casă?

De ce, de exemplu, naționalismul maghiar este în mod tacit acceptat de autorități și cel românesc este condamnat prin legi și prin dirijorii din umbră ai mass-mediei românești?

De ce, cum mai aminteam, prin procedee grosolane etnia romilor este atârțată permanent, în special prin emisiuni și clipuri de televiziune împotriva populației majoritare?

Vorbesc de maghiari și de romi pentru că cel puțin în momentul de față, prin număr, sunt minorități etnice bine reprezentate.

Pentru din ce în ce mai mulți români lucrurile se clarifică; spiritul combatant, mândria națională, drepturile noastre istorice trebuie scoase din conștiința poporului român. Prin exacerbarea drepturilor minoritarilor; prin condamnarea naționalismului românesc se urmărește scoaterea din luptă a celor mai conștienți și mai buni fii ai poporului român, începând, dacă vreți, cu perioada istorică, având ca erou național pe Tudor Vladimirescu și apoi cu Avram Iancu, cu Corneliu Zelea Codreanu în perioada interbelică și în final cu genocidul comunist.

Inventatorii și promotorii comunismului nu mai sunt dispuși, în măsura în care le permite marele lor potențial, să accepte apariția oricărei opoziții, încercând să înăbușe din fașă orice atitudine sau orice manifestare contrară planurilor lor de dominație mondială; este clar că nu au reușit cu comunismul și cu internaționalismul proletar și au schimbat macazul pe mondialismul capitalist. Absolut sigur, nu suntem împotriva capitalismului, dar la fel de sigur nu vom accepta să ni se bage pe gât cu această ocazie domnia arbitrarului și a intereselor străine de năzuințele și drepturile milenare ale poporului român.

De obicei se prezintă în presă anumite probleme fără să se dea și o soluție; **există o SOLUȚIE la toată această stare de lucruri?**

Convingerea noastră este că DA, și ține de capacitatea celor cărora nu le este frică, nici rușine de a se declara naționaliști, de a-și asuma public și permanent apartenența la doctrina naționalistă, pe de o parte, și în același timp să accepte ideea că fragmentarea actuală trebuie înlocuită printr-o colaborare strânsă și inteligentă.

Nicador Zelea Codreanu

Zig-zag pe mapamond GERMANIA

Germania, o țară ce se întinde pe 1000 km între coasta nordică și Alpi și pe cca. 700 km de la vest la est, prezintă o varietate de peisaje.

Datorită structurii sale federale, nu are un singur centru cultural și politic dominant (ca Franța sau Regatul Unit al Marii Britanii), ci mai multe, având trei mari metropole: Berlin, Hamburg și Munchen, precum și centrul comunicațional Frankfurt pe Main.

Despre primul oraș, capitala cu împrejurimile ei, am scris nu demult o pagină specială.

Vom continua deci excursia noastră vorbind, succint, și despre alte orașe frumoase ale Germaniei:

MUNCHEN

Începem cu cel de-al doilea oraș al țării, Munchen-ul.

Este capitala Bavariei, nu numai datorită suprafeței sale, ci și datorită faptului că aici se află centrele unor mari companii (precum Siemens și BMW), dar și **Pinacoteca** cu galeriile sale de artă, celebre în lume, și renumita Orchestră.

Este orașul favorit al Germaniei, deși ca populație (1,5 milioane locuitori), este al treilea ca mărime, după Berlin și Hamburg. Dintre acești 1,5 mil. locuitori, 100.000 sunt studenți (care învață la cea mai mare universitate a țării).

Este orașul cu cele mai multe edituri și cu un centru al înaltei tehnologii.

Este însă și "capitala berii", având peste 100 de terase, cea mai mare, Hirschgarten, putând cuprinde 8000 de persoane sub castanii săi; aici, an de an, se organizează festivalul berii, Hofbrauhaus, care durează 14 zile, atrăgând în fiecare an peste 6 milioane de turiști. A fost inaugurat în 1810.

Calendarul cultural al Munchenului este ocupat de Festivalurile de Operă și Balet și de un faimos Festival de Film.

De numele orașului se leagă și *Acordul de la Munchen* din 1938, prin care, alături de Hitler și Mussolini, Chamberlain și Daladier au pecetluit soarta Cehoslovaciei.

A fost orașul mișcării naziste, care, din nefericire, pe timpul războiului a fost bombardat în 70 de rânduri cu bombe care au redus orașul la un morman de dărâmături. (În cele din urmă, Munchen-ul a fost ocupat de către trupele americane, fără nici o rezistență din partea oamenilor.)

Piața centrală, **Marienplatz**, este plină de viață tot timpul anului: primăvara și vara cu artiști pe stradă, iar în mijlocul iernii, când se deschide piața de Crăciun, tarabele se înghesuie în jurul statuii *patroanei Munchen-ului, Fecioara Maria*, care privește scena de pe columna de marmură. O parte a pieței este ocupată de **Primăria** în stil neogotic (*Rathaus*) (1876-1908), care are un turn înalt de 85 m, un *Glockenspiel* celebru în toată lumea. Figurile mecanice descriu două episoade din istoria Munchenului: un turnir organizat în această piață în 1568 și dansul dogarilor comemorând sfârșitul epidemiei de ciumă din 1517.

Vis-a-vis de vechea Primărie se află **Biserica Sfântului Duh**, reconstruită în complicatul stil rococo, între 1724-1730.

În spatele bisericii se află piața alimentară a orașului, unde găsești orice, de la marele bavarez la fructe exotice tropicale, o imensă varietate de produse, de la cârnați simpli la carnea de vânat, de la berea de casă la vinurile franțuzești.

În apropierea pieței se află **Biserica Sfântul Petru**, cea mai veche biserică parohială din oraș.

Și tot în zona centrală găsim **fântâna Richard Strauss**, **Muzeul german de vânătoare**, **Biserica Sfântul Mihai** (cea mai importantă biserică renașcentistă din Germania).

Catedrala Munchen-ului este **Frauenkirche** (*Biserica Doamnei Noastre*), un edificiu din cărămidă roșie în stil gotic târziu, construită în 1494. În criptă se află mormintele a 46 de prinți și ale câtorva cardinali.

Am vrut să beau o halbă de bere bavareză în celebra **berărie Hofbrauhaus**, veche de peste patru secole; atracția pentru turiști nu o constituie clădirea în sine, un monument splendid de arhitectură veche, solid, ci faptul că berăria este cunoscută în toată lumea ca **berăria lui Hitler**. Aici și-a început el

activitatea politică la sfârșitul celui de-al doilea deceniu al secolului trecut; aici și-a conceput discursurile și și-a încercat talentul de orator. Cu greu găsești după amiază și seara un loc liber, deși clădirea este spațioasă, având câteva sute de locuri la mese. *Germanii nu ocultează adevărul istoric.*

La Munchen am văzut, deși oficial este interzis, mici suveniruri specifice celui de-al doilea război mondial, ca: decorații, "cruci de fier", timbre, o paletă impresionantă de embleme cu chipul lui Hitler. O agenție de turism chiar avea un program inedit: "Pe urmele lui Hitler" - se vizitau orașele *Berlin, Nurnberg, Berchtesgaden* și altele. Dar excursia te făcea "să-ți pui pofta în cui", fiindcă nu era accesibilă oricărui muritor: hotelurile nu erau de cinci stele, ci de constelații!

În ultimul oraș amintit, în 1935 Hitler și-a construit berghof-ul (cuibul de vultur) unde primea personalități politice și vizitatori din străinătate. În 1952 berghof-ul a fost dinamitat, dar există un nou centru documentar care oferă o incursiune în istoria național-socialismului (incluzând și o vizită la un fost buncăr).

Dar să ne întoarcem în oraș, nu am terminat cu punctarea celor mai importante atracții turistice.

Muzeul principal adăpostește multe comori, precum și o expoziție dedicată istoriei orașului. La primul etaj se află **Muzeul de Păpuși**.

Muzeul German, situat pe o insulă a râului Isar ce străbate orașul, este cel mai mare muzeu de științe și tehnologie din lume, care cuprinde peste 15.000 de exponate, de la vapoare la aeroplan și de la motoare cu aburi la microcipuri. Câteva machete ale unor mine de cărbuni și de sare dovedesc dezvoltarea industriei miniere. Este nevoie de câteva zile pentru a vedea totul.

Tot în zona centrală se află **Parlamentul bavarez** (1857-1874) și **Muzeul Antropologic**. Cu cele două turnuri gemene ale sale, cu domul înalt de 71 m, și cu fațada sa galbenă, **Biserica Theatin** este emblema orașului, fiind realizată de arhitecți italieni.

Să relievez însă și câteva construcții din zilele noastre: **Stadionul Olimpic**, în care s-au desfășurat jocurile olimpice din 1972, are un acoperiș care se întinde peste tot ca o pânză de păianjen; are o capacitate de 78.000 de locuri și este străjuit de turnul TV înalt de 290 m, sus funcționând un restaurant rotitor. Un alt simbol al Munchen-ului modern este turnul administratorilor BMW-ului, care seamănă nefiresc de mult cu un motor! Alături, un muzeu al firmei, cu o colecție de automobile clasice, cu motociclete și cu aparate de zbor, și de roboți.

KOLN

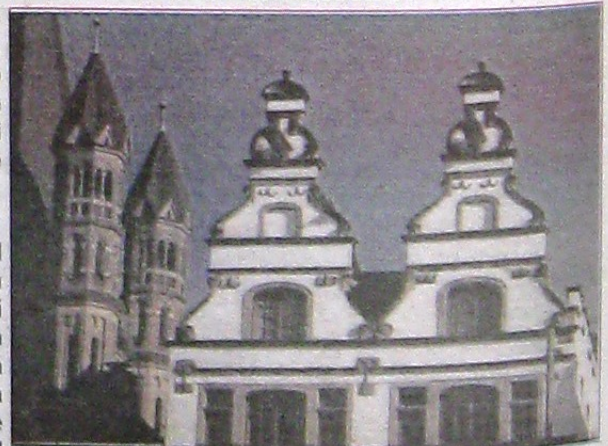
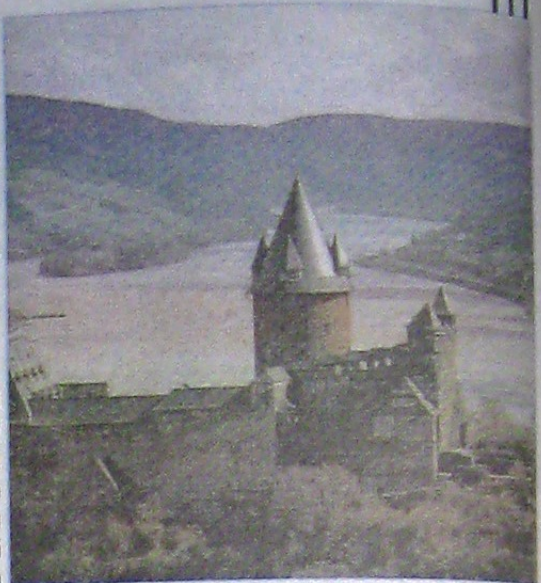
Koln-ul este orașul cu catedrale. Dar una are dimensiuni extraordinare: 142 m lungime și 142 m înălțime, aceasta constituind punctul de reper inconfundabil al acestui oraș cu un milion de locuitori. O scară în spirală de 509 trepte duce spre o platformă panoramică aflată la 95 de metri înălțime, în turnul sudic; efortul de a ajunge aici va fi răsplătit prin amplexarea priveliștii.

Catedrala este de o frumusețe înălțătoare, specifică stilului gotic, ridicându-se parcă la cer. **Mormântul celor Trei Magi** este cel mai mare sarcofag din aur din lumea vestică. Tot în interiorul catedralei se află **Crucea lui Gero** (care este cel mai vechi crucifix din Germania, datând aprox. din anul 971).

Alte biserici care merită cu prisosință de a fi vizitate sunt: **Sfântul Martin**, **Sfântul Gerom**, **Sfânta Ursula**, **Sfânta Cecilia** și **Biserica Apostolilor**, considerată de unii drept cea mai frumoasă dintre toate bisericile romanice din Koln. Între orele 9 și 21, din oră în oră abia se aude vorba din cauza clopotelor.

Totuși Koln-ul nu este un oraș doar al bisericilor și muzeelor. Celebru meșteșug al orașului este, desigur, producerea apei de colonie, inițiată aici în 1709 de către italianul Giovanni Maria Farina. Celebrul număr de casă din Koln, 4711, este scris cu litere mari din aur pe fațada vechii fabrici.

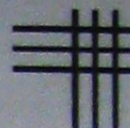
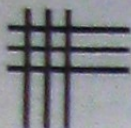
Orașul a fost aproape distrus de bombardamentele Aliaților, ca multe altele din Germania, fiind reconstruit în mare parte.

(continuare în pag. 13)

Emilian Ghika

DOMNIA BUTOAIELOR GOALE SAU "CASTELUL PELEȘ" DIN STR. ZAMBACCIAN

Curiozitatea ajunsă la paroxism a fost - se zice "elucidată" - timp de câteva săptămâni toată mass-media a tunat și a fulgerat împotriva ex-premierului Adrian Năstase care se opunea percheziției apartamentului său, cerută de procuratură, invocând imunitatea parlamentară; se motiva valoarea de 100.000 de euro a geamurilor termopan și a parchetului adus din China - considerate mită.

Zeflemist, dl. Adrian Năstase a ironizat organele de cercetare de acuze ieftine cum că în tocurile ferestrelor ar fi cocoși de aur din timpul dacilor, iar lemnul de bambus al podelelor a fost pus fără a fi în prealabil înștiințat, factura manoperei și a materialului plătind-o ulterior.

În apărarea imunității sale au sărit toți colegii de partid dar și ceilalți parlamentari, votând aproape în corpore (doar cu două abțineri) împotriva percheziției, pretextând că ar fi un atentat la viața lui particulară.

Strâns cu ușa, Adrian Năstase a cedat și a organizat la locuința sa o conferință de presă la care au fost invitați câțiva ziariști nominalizați și operatori de la câteva posturi TV. Ușile de la intrarea în bloc au fost în fine deschise, amfitrionul primindu-și invitații în cămașă, relaxat, plin de sine (FIREȘTE), în contrast cu soția sa, Dana Năstase, marcată din plin de stres și de îngrijorare.

Dar unde dai și unde crapă?

Surpriza a fost de proporții, întrucât cel intrat în apartamentul de peste 200 mp a crezut că a intrat într-o peșteră a lui Ali-Baba!

Nu s-a uitat nimeni la parchetul din bambus, nici la termopane, ci la bogăția de neînchipuit care acoperea pereții; de sus până jos, nici o palmă liberă: tablouri lângă tablouri; mari și mici, cele mai multe cu rame groase aurite, mult prea multe pentru a le putea număra. Se aflau expuse pe absolut toți pereții, unele lângă altele, parcă într-o manifestare a fobiei pentru spații goale.

Nu este vorba de o pinacotecă în apartament (de fapt un duplex cu o scară interioară): se găseau piese de mobilier, unele din China, vechi de sute de ani; coloane, bronzuri; între care un cal de curse încremenit în trap, o panoplie cu puști de vânatoare (dintre care una veche, din oțel de Damasc), busturi din marmură și bronz (dintre care unul vechi probabil de secole, reprezentând pe Buda), mobilier stil, uși duble cu vitralii, coloane îmbrăcate în lemn exotic, tapițerii de diferite dimensiuni și mii de volume de cărți (toate rarități bibliofile ori albume de artă de mare valoare).

Cu zâmbetul pe buze, Adrian Năstase a recunoscut că și-a călcat pe suflet ca să primească, socotind că explicațiile sale anterioare nu au convins și că nu are nimic de ascuns. (SIC!)

Cam la fel a procedat și colegul său de partid, "domnul tovarăș" Ion Iliescu care i-a sărit în ajutor, spunând că și el are câteva tablouri de pictori recunoscuți și două televizoare cu plasmă pe care nu le-a văzut încă nimeni întrucât soția sa nu primește vizite, pentru a nu se da prilejul ulterior de a se face comentarii asupra vieții sale intime.

Îmi respect meseria și, nefiind în casa lui Adrian Năstase, ca să mă ia fiori privind bogăția de lucrări de artă din apartamentul său și să mă doară apoi gâtul și șalele pentru că am privit exponatele de la nivelul parchetului până la plafon, nu aș fi scris acest articol; am făcut-o însă pentru că mi-a produs silă felul în care cei mai mulți invitați și-au exprimat părerile la TV și în presă asupra comorilor de artă văzute, cei mai mulți însă cu un nivel precar de cultură, în ciuda numelor și a funcțiilor de conducere pe care le au - au catalogat multe din obiecte ca fiind "KITSCHURI", venind cu argumentele lui Adrian Năstase: că nu ar fi originale, ci copii după tablouri celebre - nu au dat însă nici un exemplu concret în acest sens (deși copiile reușite pot costa mult, de ordinul zecilor de mii de euro).

Poate cei care l-au vizitat nu au trecut pragul muzeului Bruckenthal din Sibiu, unde sunt expuse multe picturi de mari dimensiuni, care fac parte din patrimoniul național, nesemnate, specificând că autorul necunoscut făcea parte din școala flamandă ori venețiană. La fel stau lucrurile la marile galerii din străinătate: la Uffizi și Pitti din Florența, la Tretyakov din Moscova, unde sunt expuse multe copii.

Adrian Năstase nu este Nicolae Ceaușescu, colecționar cu adevărat de kitschuri. El este un om nu numai cu o pregătire superioară, ci a și călătorit pe toate meridianele lumii!

Un alt privilegiat vizitator al blocului din Zambaccian și-a dat și el cu presupusul: "Da, lucrările care încântă ochiul sunt originale, dar "kitsch" este modul în care au fost expuse, cu furca, aglomerate fără nici un criteriu artistic." Neologismul folosit se lipește ca nuca în perete deoarece el se referă la obiect în sine, nu la modul în care este expus.

Un alt nume, moderator la mai multe emisiuni TV, director de ziar, autor de cărți, analist politic și mai știu eu ce, s-a referit la cărțile din bibliotecă, evaluate numai ele la multe milioane de euro, mai ceva decât valoarea în sine a apartamentului: a lăudat valoarea de patrimoniu a celor mai multe cărți; ca semn de prețuire a cumpărat o carte de la fostul premier, pentru care a plătit un milion de lei. Mă îndoiesc însă să se fi găsit în bibliotecă cărți de duzină, cum ar fi: "Dâmbovița apă dulce" a lui Tudor Arghezi apărute înainte de război în tiraje mari și pe care le găsești la "Dalles" cu 400-500 mii lei.

Mai toți cei prezenți acolo au vorbit cu reținere: nimeni nu a îndrăznit să taie "nodul gordian" în discuțiile purtate cu Adrian Năstase, nimeni nu l-a întrebat cam la cât își evalua el colecțiile, dacă milionul de euro moștenit de la "Mătușa Tamara" ar fi fost suficient pentru cumpărarea imobilului și a bogățiilor aidoma basmelor din 1001 de nopți; nimeni nu a făcut cel mai mic calcul privind puterea de cumpărare a lui Năstase.

Se știe că cel mai mare salariu de bugetar este al lui Mugur Isărescu, directorul BNR, de circa 5500 euro lunar.

Năstase, ca demnitar, avea salariu mult mai mic; și atunci în câte zeci de ani de muncă se pot strânge atâția bani pentru cumpărarea valorilor de toate felurile, mai ales că "obrazul subțire cu chelțul se ține"?

Am văzut a doua zi în presă și păreri de doi critici de artă autentici: te pufnește râsul când unul din ei declară că "aceste bunuri, cumpărate cu toptanul (n. n.: de unde atâția bani?) vădese că este un om care se pricepe la artă, că face un exercițiu permanent de legitimare a prezentului prin forță și prestigiu, atunci când nu suntem siguri de identitatea noastră prezentă." (n. n.: ???!!) Lăsând la o parte cuvintele pompoase din care oricum nu se reține nimic, vom spune că "gura păcătosului adevăr grăiește".

Celălalt critic de artă încearcă să facă un top al colecționarilor renumiți de-a lungul timpului, dar nu reușește deoarece ... sunt prea mulți! (!?) Orice om cu

dare de mână este un colecționar posibil - în concepția sa! Cică "vălva pe care au făcut-o cei care vor ca D.N.A. să se implice în acest caz a dăunat numelui colecționarului Zambaccian al cărui nume îl poartă strada.

Cât privește topul colecționarilor români din toate timpurile - pe care respectivii nu îi pot realiza - îi voi ajuta eu să-l întocmească; în ordinea importanței: Familia Regală cu CASTELUL PELEȘ, pe locul doi colecționarul Bogdan Pitești, care la moartea sa subită din 1922 a lăsat sute de tablouri de Luchian, Grigorescu, Iser, Andreescu; apoi familia sculptorului Stork; Zambaccian; firește, Simu; Kalinderu, și, să fie cu iertare, cam printre cei celebri. În clasamentul primilor 10-20, cu siguranță, după efectuarea inventarului, ar apărea și Năstase!

Dăruirea ministrului Monica Macovei de a permite accesul procuraturii în apartamentul incriminat se pare a nu convinge pe nimeni.

Predecesora sa în funcție, Rodica Stănoiu, o combate cu fel de fel de argumente: firesc pentru o persoană care, în funcție fiind, tuna și fulgera împotriva corupției (nu a dat însă nici un exemplu concret de combatere a ei): deplânge starea de mizerie în care se zbat milioane de pensionari, dar poartă o geantă "Gucci", o "bagatelă" de 40 de milioane lei, care probabil se asortează cu o haină de blană scumpă, și coafură pe măsură!

Și liderul deputaților P.R.M., partid în realitate tot de stânga, Lucian Bolcaș, cu vocea domniei sale de cavou, a cerut de la înalta tribună ca muzeul Năstase și ferma de la Cornu să nu fie călcate de procurori! La votarea ridicării imunității parlamentare a cerut vot secret pentru a nu deveni nominală complicitatea "aleșilor" la obstrucționarea justiției, un gest de lașitate al "aleșilor".

Ideile de stânga se propagă în rândul alegătorilor cu bătutul pumnului în piept și promisiuni cu carul pentru ridicarea nivelului de trai: totul însă până la intrarea în Parlament, apoi se uită repede declarațiile anterioare, începe lupta acerbă pentru posturi, calomniile atinge cote înalte; nimeni totuși nu greșește, toți au dreptate, mâinile se strâng cu putere când este vorba de a vota noi privilegii pentru parlamentari, indiferent de culoarea politică: Ce mi-e Tanda, ce mi-e Manda? Ce e Vadim Tudor și Ion Iliescu, care este diferența dintre ei și Tăriceanu și eternul "Mesia" salvator al neamului, Stolojan?

Revenind la votul secret din Parlament, întrebarea este: Cum a triumfat opoziția care are mai puțini oameni în Parlament? Mănăstire-ntr-un picior... Ghici ciupercă ce-i? Corupții și evazionisti sunt în toate partidele, nu mai puțin la P.D. și P.N.L.: cazul Dinu Patriciu este elocvent.

Pușcăriile sunt pline de țigani care fură fier vechi cu o mârtoagă deșelată, de cei ce fură dintr-un super-market un borcan cu mazăre sau, mai nou, căruciorul din sarmă cu care cară marfa din magazin.

Realitatea este că ne comportăm ca și când am avea două fețe: pensionarii care se vaită că nu pot achita facturile din cauza pensiilor mici, fac coadă să-l omagieze de ziua lui pe Iliescu.

Lingușirile și compătimirea nu-l ocolesc nici pe Năstase, care primește la TV mesaje de îmbărbătare ale celor care cred sincer că un conducător e mai presus de lege. Se bârfește pe la colțuri, dar se dă din coadă vântos în fața celui pe care de puțin timp l-au pus la stâlpul infamiei.

Declarăm că dorim respectarea legilor țării, dar continuăm să votăm partide și persoane incompetente și corupte, refuzând să admitem că toți care s-au perindat la cârma țării - cel puțin în ultimii 16 ani - sunt "o apă și-un pământ", total dezinteresați de problemele reale ale țării, dispuși să vândă și puținul rămas nevândut, dispuși să-și vândă sufletul cui dă mai mult.

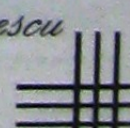
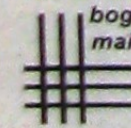
Napoleon spunea că "fiecare popor are conducătorul pe care îl merită", iar fostul rege Carol al-II-lea (Cel Sângeros) spunea: "mă acuză de fel și fel de lucruri un număr mare de români, dar dacă îmi dau pantalonii jos fac coadă să îmi pupe fundul".

A venit timpul "să se împartă apele": cei mulți, cinstiți și demni, să iasă din mușenie și nepăsare!

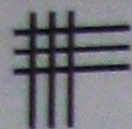
Din fericire, poporul român are vorbe înțelepte pentru orice: "Butoiul gol sună mai tare ca butoiul plin." Sincer cred că se referă la mintea, caracterul, calitățile omului; repet: a venit timpul să renunțăm și în faptă la DOMNIA BUTOAIELOR GOALE.

Deschideți televizorul sau radioul pe posturile naționale la orele de intrare în emisie și ascultați îndemnul Imnului Național. Îl auziți dar nu îl ASCULTAȚI!

Emilian Georgescu

Putem observa cu stupeoare cum nu numai personaje de teapa d-lui Cezar Lazarovici, dar chiar și unii români afirmă despre locuitorii acestei țări că ar fi doar niște "barbari" încă de pe vremea dacilor, care n-ar fi știut nici măcar să scrie (cum susține în unele articole "Academia Cațavencu") și că românii sunt și acum "codașii Europei"!

Astfel de afirmații nu sunt doar semne de incultură crasă ci, de cele mai multe ori, de rea voință, ce apare ca un rezultat al oportunismului unor ziariști care nu urmăresc altceva decât banii care vin din Vest sau din Est.

Și pentru că autorii celui mai popular dicționar occidental, Larousse, nu vorbesc deloc de români ca națiune importantă pentru dezvoltarea civilizației umane, vom prezenta, pe lângă personalități mondiale de primă mărime care aparțin acestui neam, și o serie de inventatori de marcă originari din România, care din păcate nu sunt cunoscuți, deoarece se pare că mass media românească este mult mai preocupată de cazuri stupide care nu au nici o valoare umană și națională.

1) Rachetele expediate de la Cape Kennedy și aripile "Delta" au fost inventate la Sibiu încă din 1555!

Onest, Robert Charroux a semnalat acest eveniment, cu toate amănunțele necesare și cu o firească uimire că "istoria oficială" a "reușit" să neglijeze acest lucru...

Racheta spațială cu trei etaje de carburant solid ("model Cape Kennedy") a fost inventată în 1529 și trimisă în spațiu cu succes în 1555, în prezența a mii de spectatori. Performer: Conrad Haas, șeful Depozitului de Artilerie de la Sibiu (1550-1570).

Această informație și următoarele provin dintr-un vechi manuscris descoperit de prof. Doru Todericiu, în 1961, la biblioteca din Sibiu.

Lista invențiilor menționate în manuscris conține: rachetă cu două etaje de ardere (1529); rachetă cu trei etaje (1529), baterie de rachetă (1529), căsuță zburătoare (1536), experimentarea principiului arderilor necesare la racheta cu mai multe etaje (1555), utilizarea aripioarelor de stabilizare având forma literei delta (1555)...

"Căsuța zburătoare", propulsată în aer de rachetă, nu era nimic altceva decât anticiparea cabinei spațiale folosită de cosmonauți începând cu anii 50!...

În lucrare erau menționate și pulberile lui Ioan Românul din Alba Iulia.

2) Radioactivitatea artificială a fost descoperită de o savantă de la Facultatea de Științe București, însoțită apoi de Marie Curie (aceasta din urmă de origine iudaică) și întrebuințată pentru distrugere.

Cerând un grad superior la facultate, savanta româncă îi scria regelui Carol al II-lea: "Numirea mea s-ar putea face pe aceeași cale excepțională ca și a domnilor recomandați de dl. Perrin, ca o recompensă a descoperirii radioactivității artificiale, care este a mea și de al cărei fruct s-a bucurat d-na Joliot Curie, recomandată de însuși dl. Perrin pentru Premiul Nobel. (...) Dl. decan al Facultății de Științe și o parte din profesori mă sacrifică pentru a nu-i nemulțum pe dl. Perrin și pe soții Joliot Curie, de care, zic dumnealor, au nevoie."

Veșnicile "plecăciuni" față de cei de afară, bogați, deci deștepti și merituosi! Nedreptățile savantă înființase din proprie inițiativă Catedra de Radioactivitate de la Facultatea de Științe București...

3) În 1827 Petrache Poenaru (secretarul lui Tudor Vladimirescu), este inventatorul stiloului (tocul rezervor).

4) În 1858 la București are loc primul iluminat cu petrol al unui oraș din lume și prima rafinare a petrolului.

5) În 1880 Dumitru Vădescu construiește automobilul cu motor cu aburi.

6) În 1881 Alexandru Ciurcu obține un brevet din Franța prin care prevede posibilitatea zborului cu reacție.

7) În 1885 Victor Babeș realizează primul tratat de bacteriologie din lume.

8) În 1886 Alexandru Ciurcu construiește prima ambarcațiune cu reacție.

9) În 1887 C. I. Istrate produce friedelina și franceinele.

10) În 1895 D. Hurmuzescu descoperă electroscoful.

11) În 1899 C. I. Istrate produce o nouă clasă de coloranți.

12) În 1900 Nicolae Teclu construiește bacul cu reglarea curentului electric și gaz.

13) În 1904 Emil Racoviță pune bazele biospeologiei.

14) În 1905 Augustin Maior ne descoperă telefonul multiplă.

16) În 1906 Traian Vuia realizează avionul cu tren de aterizare pe roți cu pneuri; cu "Vuia I" acesta reușește prima decolare fără să folosească nici un mijloc apărător, numai cu aparate aflate la bord (în fapt, primul avion din istorie).

17) În 1906 A. A. Beldiman inventează aparatul hidraulic cu daltă de percuție pentru sondaje adânci.

18) În 1908 Lazăr Edeleanu produce prima rafinare în lume a produselor petroliere cu bioxid de sulf.

19) În 1908 acad. Nicolae Vasilescu-Karpen inventează "pila Karpen", care funcționează încă, neîntrerupt, de aproape 100 de ani!

20) În 1910 Aurel Vlaicu lansează primul avion din lume fuselat aerodinamic.

21) În 1910 Tache Brumărescu realizează mașina de tăiat sulf.

22) În 1910 Ștefan Procopiu descoperă efectul circular al discontinuităților de magnetism.

23) În 1910 Gh. Marinescu descoperă tratamentul paraliziei generale.

24) În 1910 Henri Coandă reușește primul zbor al unui avion cu reacție (fabricație proprie).

25) În 1910 Ioan Cantacuzino produce aglutinarea unor microbi ("fenomenul Cantacuzino").

26) În 1913-1916 Ioan Cantacuzino produce vaccinarea antiholerică (metoda Cantacuzino).

27) În 1916 D. Danielopolu ne descoperă acțiunea hipertensivă a digitalei.

28) În 1918 Gogu Constantinescu întemeiază o nouă știință: sonicitatea.

29) În 1920 Emil Racoviță pune bazele Institutului de Speologie Cluj (primul din lume).

30) În 1920 ing. Gheorghe Botezatu a calculat traiectoriile posibile Pământ - Lună, folosite la pregătirea programelor "Apollo" (al căror părinte a fost sibianul Herman Oberth); el a fost și șeful echipei de matematicieni care a lucrat la proiectul rachetei "Apollo" care a dus primul om pe Lună (ca un fenomen de sincronicitate Apollo a fost unul dintre Gemenii Divini...)

31) În 1921 Aurel Perșu realizează automobilul fără diferențial, cu motor în spate (de forma "picăturii de apă").

32) În 1921 Nicolae Paulescu descoperă insulina, dar pentru că era un anti-mason virulent, Premiul Nobel l-au primit canadienii F. Banting și J.R.J. McLeod pentru această descoperire...

33) În 1921 Ștefan Procopiu realizează depolarizarea luminii (fenomenul Procopiu)

34) În 1922 C. Levaditi și Sazevac descoperă bismutul ca fiind agent terapeutic împotriva sifilisului.

35) În 1925 Traian Vuia fabrică generatorul de abur cu ardere în cameră închisă și cu vaporizare instantanee.

36) În 1930 Elie Carafoli construiește avionul cu aripă joasă.

37) În 1933 Henri Coandă descoperă aerodina lenticulară (farfuria zburătoare)

38) 1938 Henri Coandă realizează efectul Coandă

39) 1938 Henri Coandă produce discul volant.

40) 1952 Ana Aslan descoperă Gerovital H3

41) Vehiculul descris de profetul biblic Ezechiel a fost asemuit cu ingenioasele centuri zburătoare testate de americani în 1961, dar, deși americanii au fost creditați ca autori ai invenției, adevăratul inventator este Justin Capră care, în 1958 a proiectat, realizat și zburat cu un astfel de aparat.

Acum, acest aparat a fost îmbunătățit și este folosit (cu o autonomie de 30-40 minute) pentru salvarea rapidă de pe platformele marine și pentru supravegherea zonelor forestiere.

Justin Capră este un inventator celebru al României, din păcate mereu tratat cu indiferență (chiar ostilitate) de autoritățile statului, condiții în care nu e de mirare că unele din invențiile sale (de miliarde de dolari) i-au fost pur și simplu furate de americani...

În 1956, la nici 25 de ani, Justin Capră a inventat primul rucsac zburător, un aparat individual de zbor.

După 7 ani în care "semidoctii savanți" l-au tratat cu dispreț pentru că era doar tehnician și nu inginer, în 1963, americanii Wendell Moore, Cecil Martin și Robert Cunnings au preluat invenția din România și au lansat-o în fabricația de serie...

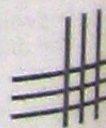
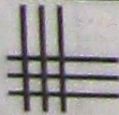
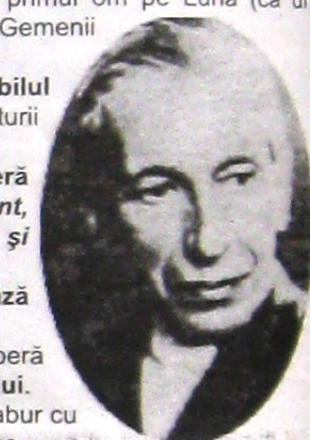
În 1958 același Justin Capră a realizat prima variantă a rachetonautului, cu care s-a ridicat de la pământ la... Ambasada SUA din București.

Rezultatul: invenția a fost și aceasta furată și brevetată în 1962 de Wendell Moore ("specializat" dejal), iar inventatorul a fost arestat de Securitate pentru că... ar fi dorit să fugă din țară cu aparatul său!

Justin Capră mai este și realizatorul celui mai mic autoturism din lume, "Soleta", care consumă ... 0,5 litri /100 km, și al unei motorete unice în lume ce funcționează cu acumulatori (37 kg, 30 km/h, 80 km autonomie cu o încărcare).

42) Un crater de pe lună poartă numele lui... Spiru Haret. Aceasta deplasează Pământul în jurul soarelui este de o mărime variabilă, creând premisele de bază ale astrofizicii moderne.

Semnalăm și existența unor personalități, adevăratele "vărfuri de talie universală" apărute dintre minoritățile din România, în toate domeniile (un exemplu de prim rang: prof. Herman Oberth, un sas din Sibiu, considerat șeful programului rachetelor americane "Saturn").

O altă idee propagată puternic în societatea românească de astăzi este că toate aceste prilejuri de mândrie națională țin doar de domeniul trecutului, că România de astăzi ar fi... o "țară bolnavă", fără civilizație, fără personalități marcante.

Pentru a contracara astfel de teorii menite să-i țină pe români "la locul lor" (depărtându-i, în același timp, de tradiția și sufletul neamului românesc), teorii stabilite de cei ce se doresc atotputernicia lumii, vom oferi și o serie de realizări ale geniului românesc ale ultimilor ani:

1) Dr. fiz. Eugen Pavel, de la Institutul de Fizică Atomică de la Măgurele, a realizat un CD-ROM (din sticlă) cu o capacitate de stocare de 15.000 ori mai mare decât a unui obișnuit. Pe 5 astfel de CD-uri ar putea fi stocată întreaga Bibliotecă a Academiei Române, iar informațiile ar putea rezista... 5.000 de ani!!! În nov. 1999 invenția sa a fost premiată cu medalia de aur la Salonul Mondial al Invențiilor "Bruxelles Europa", iar autorul dorește cu orice preț producerea de serie în România. Dar forurile din România întârzie la nesfârșit formalitățile...

2) Constantin Pascu a realizat în anul 2000, în premieră mondială, un aparat care purifică aerul în spațiile de locuit: distruge bacteriile din aer, reține praful și fumul de țigară, atmosfera devenind "ca în salină sau pe litoralul marin". Instalarea acestui aparat costa atunci doar 480.000 lei!...

3) Petrică Ionescu este cel mai important regizor de operă după Zefirelli (afirmație făcută de George Astalos, în ian. 2001)

4) România a câștigat Campionatul Mondial de bridge (considerat de mulți drept cel mai inteligent joc de cărți) pe Internet, în 16.11.2000 (107-75 cu SUA în finală).

5) Hackerii români sunt considerați printre cei mai buni (și mai periculoși) din lume. Conform declarației lor, ei nu fură informații, ci doresc doar să își dovedească ... valoarea. "Distracția" celor "5 magnifici de la Răsărit" a obligat CIA să trimită o delegație la București... Printre site-urile "sparte" de ei: US Army, US Air Force, US Navy, NASA, Coast Guard, departamente federale etc...

6) La salonul invențiilor de la Geneva (aprilie 2001), România s-a clasat pe locul I în privința numărului de premii obținute și pe locul II (după Rusia) ca număr de invenții prezentate. Adică a luat premii pentru toate cele 62 de invenții prezentate (22 premii I; 18 premii II; 22 premii III)!!

Delegația română s-a mai întors de la Geneva și cu 4 premii speciale din partea delegațiilor altor țări, un premiu de creativitate (pentru Ionuț Moraru - invenția "Biomer"; simplă coincidență de nume cu mine), Medalia expoziției și Diploma salonului pentru contribuția excepțională în promovarea invențiilor.

7) Prof. Ștefania Cory Calomfirescu a primit medalia de aur a mileniului din partea Universității Cambridge (ian. 2001), fiind aleasă și în Consiliul Director al prestigioasei instituții britanice. În plus, medicul român a primit și medalia de onoare a mileniului din partea Institutului Biografic American, fiind numită și în conducerea acestei unități.

Posesoare a două certificate de inovator, autoare a 8 tratate de neurologie, șefa Clinicii de Neurologie din Cluj-Napoca este primul medic din lume care a scris un tratat despre edemul cerebral.

8) Dr. Maria Georgescu, eleva prof. Ana Aslan și director al institutului cu același nume, a avut o serie de pacienți celebri: Charlie Chaplin, Leonid Brejnev, Iosip Broz Tito, J.F. Kennedy, Charles de Gaulle, președinții Suharto și Ferdinand Marcos, generalul Augusto Pinochet (1993), prințul Agacan (cu soția), contele Olivetti, contesa Zwarowsky etc.

9) La olimpiada internațională de matematică de la Washington (iulie 2001), elevii români au obținut o medalie de aur, două de argint și trei de bronz. Ei sunt din Galați, Arad, Vâlcea și Constanța.

Participarea la olimpiade internaționale de matematică și fizică: 500 de elevi din 83 de țări...

Mihai Manea, medaliat cu aur (din Galați) are, la 18 ani, un palmares impresionant: medalii de aur timp de trei ani consecutiv la internaționale și Balcaniadă... Firește, el a fost "racolat" imediat de americani, optând pentru Universitatea din Princeton (SUA)...

10) Ștefan Cosmin Bucă, Maria Popa și Mihai Ivănescu au fost nominalizați, în vara anului 2001, pentru Premiul Nobel de către instituții din SUA! Primul este student la Economie, ceilalți participă la programe în colaborare cu NASA.

11) România este pe primele locuri în lume la... exportul de inteligență: de exemplu, la "Microsoft", a doua limbă vorbită este româna, iar la NASA mulți dintre specialiștii de prim rang sunt tot români...

12) Radu Teodorescu este proprietarul celei mai renumite săli de gimnastică din SUA (Manhattan - New York).

Emigrat în 1972, a ajuns cel mai celebru profesor de fitness de peste Ocean, printre clienții săi numărându-se Robert Redford, Cindy Crawford, Candice Berger, Susan Sarandon, Mick Jagger, ș.a.

Celebrele casete video-lecții de fitness produse de Cindy Crawford începând din 1992 au fost realizate împreună cu antrenorul său, Radu Teodorescu, care dorește să înființeze în România primul institut din lume de pregătire a profesorilor de educație fizică în fitness pentru adulți...

13) Nicolae Bălașa (39 de ani), un inginer mecanic din Dolj, socotește mental mai rapid decât calculatorul (înmulțiri, împărțiri, ecuații de gradul II, radicali de ordinul III și IV)! Fost inginer la Uzina Mecanică Filași, din 1994 Nicolae Bălașa este actualmente șomer...

14) Ion Scripcaru, strungar și lăcătuș mecanic din satul Uzun (Giurgiu) nu găsește de 4 ani, 15.000 USD pentru a-și realiza invenția epocală: motorul care nu consumă nimic! Acesta ar trebui să funcționeze pe baza gravitației, fiind în fapt "instalație mecanică amplificatoare de putere, capabilă să transforme forța statică gravitațională în lucru mecanic". "S-ar închide toate centralele nucleare", spune el.

Numai că OSIM (Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci) a refuzat să-i breveteze invenția pe baza schițelor în lipsa unei machete funcționale. Ministerul Cercetării și Tehnologiei și Petre Roman l-au tratat cu indiferență (1997), iar sponsorii nu s-au înghesuit (ca și statul) să-i asigure cei 15.000 USD necesari pentru realizarea machetei...

15) Sandu Popescu din Oradea este primul fizician din lume care a reușit teleportarea unei particule.

O aplicație a acestei invenții: criptografia, transmiterea mesajelor secrete.

Acest eveniment epocal a avut loc în 1997, în laboratoarele din Bristol (Anglia) ale celebrei firme "Hewlett Packard".

Pe vremea lui Ceaușescu, Sandu Popescu a reușit "performanța" de a fi șomer în România...

16) Ioan Davidoni (52 de ani), un bănațean sărac material dar bogat în idei geniale, este un exemplu relevant pentru modul în care ne pierdem cea mai mare bogăție: inteligența și inventivitatea.

Angajat al fabricii de sticlă din Tomești (Timiș), pentru care a realizat, în câțiva ani, 45 de invenții și inovații, el a fost disponibilizat când a îndrăznit să-și ceară drepturile (o parte din cele 4,3 miliarde lei economii aduse fabricii la nivelul anului 1995, adică... de 4 ori greutatea sa în aur!).

A fost apoi reangajat ca muncitor... "din milă"!!

Ulterior, Ioan Davidoni a mai realizat două invenții de excepție: un recuperator de peliculă de țitei și pantofi magnetici anti-stress ce pot asigura o longevitate de peste 100 de ani... Prima invenție valorează miliarde de dolari în Vest, a doua a înregistrat-o inutil la OSIM, pentru că atât chinezii cât și americanii i-au furat și folosit invenția cu un profit imens (de exemplu, în SUA s-au vândut peste 10 milioane de perechi, cu un profit de peste 1 miliard de dolari)...

În acest timp, statul român ignoră în continuare o invenție, într-adevăr de miliarde, ca atâtea alte invenții românești "pierdute" în străinătate...

17) În 1991 Carol Przybilla a înregistrat la OSIM brevetul unui aparat bazat pe invenția sa mai veche, neconcretizat nici până acum. Între timp însă, principii incluse în tehnologia aparatului au fost utilizate în realizarea hiperboloidului ing. rus Garin, cu aplicații militare malefice...

Carol Przybilla a mai realizat și alte invenții deosebite: turbină cu combustie internă (1958, vândută de statul român firmei General Motors), termocompresor frigorific cu circuit închis (1959), motor eliptic, fără bielă (invenție vândută Japoniei și folosită în celebrele motociclete japoneze), armă defensivă antitanc (anii '90).

18) Mihai Rușețel a inventat motorul cu apă! "Cazul Rușețel", este elocvent pentru geniul românesc dar și pentru "talentul" cu care ne risipim forțele și putem să ne pierdem valorile. Proiectul a fost depus la OSIM în 1980 și a fost brevetat abia în ...ianuarie 2001. Până atunci, Securitatea l-a șicanat pentru refuzul de a cesiona invenția statului, iar în febr. 1990, precaut, el a refuzat angajarea pe post de consilier tehnic la "Mercedes" (2.500 DM lunar) pentru a nu pierde, eventual, proprietatea invenției...

Motorul său se bazează, ca principiu de funcționare, pe "cazanul Traian Vuia", invenție folosită încă la locomotivele Diesel electrice pentru încălzirea vagoanelor. Poate fi utilizat în domeniul transporturilor terestre și navale, în locul turbinelor din termocentrale și chiar al centralelor termoelectrice.

În lume mai există două brevete în domeniu (Japonia și SUA), dar acestea nu depășesc nivelul locomotivei cu aburi, necesitând combustibil solid sau lichid.

"Motorul Rușețel" folosește drept combustibil doar apa, și are dimensiunile unui motor de Dacie, sursa de energie inițială fiind o banală baterie de mașină. Datele tehnice preconizate de a patra sa machetă (10 litri / 100 km consum de apă, 70 km/h viteză maximă) pot fi îmbunătățite la realizarea prototipului: un motor cu apă montat pe o Dacie 1310.

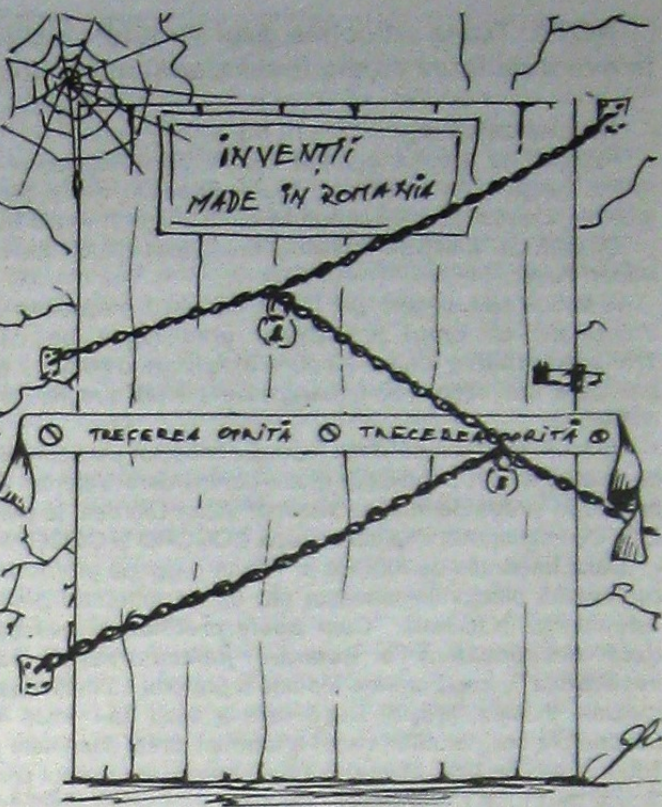
Directorul general al Uzinelor Dacia de la aceea vreme, ing. Constantin Stroe, care cunoaște acest proiect chiar din 1980 a declarat, încântat. "Reușita ar fi un miracol, și cred că în asemenea caz ar trebui să se inventeze pentru acest om Premiul Super-Nobel".

19) La Salonul de Invenții de la Geneva din 2005, România a luat mai mult de o treime din medalii.

20) De asemenea, în momentul de față o tânără pictoriță română este considerată de către toată omenirea ca fiind al doilea Picasso.

21) Capul Christului din Rio de Janeiro a fost executat de către arhitectul român Leonida.

22) Și ce-i mai șocant, imnul statului Israel, pe care toți evreii îl ascultă cu mâna la inimă, este cântat pe muzica unui compozitor... român!

NOTĂ: Toate articolele d-lui Viorel Patrichi publicate în revista noastră ne-au fost înmânate personal; nu suntem răspunzători în eventualitatea că distinsul ziarist ar trimite și altor ziare sau reviste articolele sale, spre publicare.

Nu mai calcă legea (? - n. n.)

Românii au talentul legendării, cum nici o națiune actuală nu mai reușește. "Mâna lungă a lui Bănescu", "pune Bănescu mâna pe ei", "Bănescu ascute tepele" - expresii pe care le aud frecvent prin tramvaiele Bucureștiului.

Chestia cu "Justitiaru Bănescu" nu i-a ieșit fiindcă acolo este locul lui Corneliu Vadim Tudor.

A trebuit să-l alegem pe Traian Bănescu președinte ca să afle toți ciobanii Vrâncioaiei că omul a încălcat grav legea pe când era ministru al Transporturilor: a refuzat să pună în aplicare o hotărâre definitivă și irevocabilă, prin care era obligat să-l reangajeze pe un director din ministerul pe care-l conducea.

Instanța stabilise că omul fusese concediat pe nedrept. Puțini au știut atunci că acesta a fost principalul motiv pentru care Valerian Stan a fost aruncat la propriu în stradă de inteligentissimul Victor Ciorbea, la porunca liderului regional Emil Constantinescu. Să nu se rupă COCOPO și COCOPA!

Dacă Împăratul-de-Mătase ar fi avut o echipă profesionistă pentru pregătirea confruntării electorale, aceasta era ultima întrebare pentru Traian Bănescu la Televiziunea Națională: "Cum poate pretinde cineva să conducă România, dacă desconsideră o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă și irevocabilă"? Împăratul-de-Mătase a preferat să încaseze elegant, firește, toate loviturile în plex, firește. După care a venit să-i ridice mingea la fileu însuși Savonarola cel încruntat, care l-a întrebat direct dacă este pederast, cum susține Tribunalul aici de față. Mingea lui Savonarola era ultimul prosop, dar Împăratul se făcuse deja fular și a pierdut.

Traian Bănescu ne-a convins fiindcă ne-a vorbit convingător despre "sistemul ticăloșit", despre "furtul alegerilor" și a recunoscut că a încălcat legea, dar acum n-ar mai face-o.

O gafă politică monumentală

Adrian Năstase a publicat un articol în "Jurnalul Național" despre "Haosul multilateral dezvoltat". Așa se întâmplă când amintirile te chinuiesc de pe vremea "societății socialiste multilateral dezvoltate". Nu crede că "haosul" este creația marinelui, dar tocmai asta lasă să se înțeleagă. Concluzia este anxioasă: "Ce va fi mâine? Nu știu, voi citi ziarele și voi afla. Unde va duce acest haos? Iarăși nu știu, dar în nici un caz în Uniunea Europeană. Unii spun că mai spre Marea Neagră..." Ce poate să facă angosta politică...

Ajuns în corzile procurorilor, Adrian Năstase a declarat că, pe când era prim ministru, s-a opus arestării lui Traian Bănescu.

Nu mă lăsa, Traiane! Un strigăt de disperare într-o direcție imposibilă? Sau o recunoaștere involuntară a faptului că, pe când era în capul trebii, își băga nasul în treburile Doamnei legate la ochi? Oricum, o gafă politică monumentală.

De altfel, Împăratul-de-Mătase calcă din strachină în strachină. Ce-ar fi fost dacă ar fi spus simplu: Vreți să mă anchemati? Poftiți, intrați, eu am renunțat deja la imunitate în acest scop. Dar dacă făcea așa, nu ar mai fi fost Adrian Năstase.

Departe de mine gândul abject să intru în corul frustraților că, în sfârșit, pot să loveșc un om prăbușit. În realitate, el este victima propriului orgoliu fără margini într-o luptă cu miză precară: un loc de frunte în politica momentului.

"Un dram de putere și un pic de bagabonțea"

Eu mă voi opune categoric dispariției Partidului lui Mucles! Fiindcă este o chintesență a politicului autentic, iar Caragiale moare de ciudă că nu a cunoscut și el fenomenul de care ne mândrim.

"Să nu mai acceptăm nici o secundă să ni se spună că PSD este un partid corupt" (Mircea Geoană);

Fiindcă, orice s-ar spune și orice s-ar zice, "Omar Hayssam aparține țării, este un bun al întregului popor. Hayssam a fost dat afară, chiar dacă nu a fost membru de partid." (Adrian Năstase);

"Lumea o să fie impresionată de noile dimensiuni culturale ale lui Vanghelie" (Sorin Oprescu);

Da, dar "în România, dacă n-ai un dram de putere și un pic de bagabonțea, nu rezolvi nimic. Am dat două milioane de euro la partid, acum vreau și eu putere" (Olandezu Zburător Van Ghelle);

"Eu sunt pe toate listele de corupți și de arestați, dar nu am nici o greață" (Viorel Hrebenciuc);

Până la urmă, iată care este axioma gloriei și mizeriei în politicianism: "Am greșit crezând că oamenii îi vor uita pe corupții din partidul nostru, concentrându-se asupra corupților actualei puteri" (Tataie dixit!)

Scăpat în fundul curții

"Umblă unii cu corupția în gură", spunea Adrian Năstase pe când era mahăr în Piața Victoriei. Vorbă de spirit.

"Să vină să-mi numere ouăle!" Altă invitație de duh.

Și Monica a venit, dar nu mai avea ce număra: erau demult omletă, scrob - de-a dreptul! Unii nu s-au sfiit s-o compare pe Dana cu Leana.

În realitate, norocul este al lui, nu al ei. Cum a zis chiar Dana: "Eu cred că l-a născut mama lui cu mult noroc. Știi cum se zice, că ai călcat... Eu îi spun lui Adrian: cred că te-a scăpat maică-ta în fundul curții și, până te-a găsit, a trecut o săptămână. Are norocul lui..."

Eu cred că, dacă-l "scapă" Traian, stă mai mult...

Anțărț, pe când procurorii se scărpinau cum să facă să amușine mai adânc parfumul de escrocă al d-nei Hildegard Puwak,

cumpărat pe bani europeni, venerabilul Tataie a dat drumul unei cugetări adânci: "Presa are nevoie de sânge!". Și a susținut-o pe pupila prezidențială până în pânzele OLAF-ului.

Feciorii din Partidul lui Mucles s-au retras în munți, au redescoperit virtuțile leniniste ale culorii roșii, dar s-au întors mai dezbinați ca oricând. Li s-ar potrivi mai bine chiar forma din graiul moldovenesc: "mai dejghinați". S-au unit în jurul Împăratului-de-Mătase, s-au aliat cu toate partidele ca să-i rupă gâtul din fașă Departamentului Național Anticorupție, încât am ajuns iar de râsul lumii.

"Ce iluzii am putut să-mi fac", a glăsuț Tataie, acest ultim Rege Lear al nomenclaturii europene, privindu-și ceata de manivele care se gândeau numai la ciordeală, pe când el voia să imaculeze idealurile social-democrației. Tataie nu-și imagina că eșalonul trei este mai onctuos decât generația brucanilor. Dar sub privirile lui au crescut.

Estimp, Proștanacul nu mai vrea revoluția binelui, și-ar dori legea lustrăției. Vrea să-i aplice punctul 8 de la Timișoara lui Tataie! Dacă nu tace, firește...

Sdelca revine în actualitate. Dacă n-ai mătuși care să te pricopsească acolo cu niște milioane de dolari, îl faci dator pe un berbec.

Dan Iosif așteaptă sute de mii de dolari de la Marian Iancu, boierul de la Rafo Onești. El a câștigat banii din ... drepturi de autor. L-am văzut cum citea "Tatăl Nostru" în fața Parlamentului reunit, în memoria tinerilor care și-au făcut iluzii în decembrie 1989.

Portocaliu, cu seceră și ciocan

Mare dezamăgire pentru Traian Bănescu după vizita de la Kiev. Viktor Iușcenko, prietenul de aceeași culoare portocalie, se manifestă ca Leonid Kucima: **Canalul strategic Băstroe -Chilia se va face;** Ucraina a început forajele pe platoul continental; **românii din nordul Bucovinei și al Maramureșului, din Herța, din nordul și sudul Basarabiei nu au dreptul la reprezentare în Rada Supremă de la Kiev.** Iușcenko i-a propus lui Traian Bănescu ca Ucraina și România să exploateze împreună hidrocarburile de pe platoul continental. Viitorul relațiilor cu vecinul cel mai puternic sună "fain". Iată consecințele trădării în condiții de pace: **tratatul semnat de Emil Constantinescu și Leonid Kucima** chiar în vila de la Neptun a lui Nicolae Ceaușescu.

"Unul dintre păcatele românilor este acela că nu sunt suficient de naționaliști" - TOM GALLAGHER

Tom Gallagher ne-a dat peste nas așa de elegant. Cine vrea să priceapă. Dar...

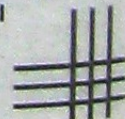
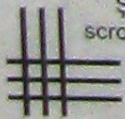
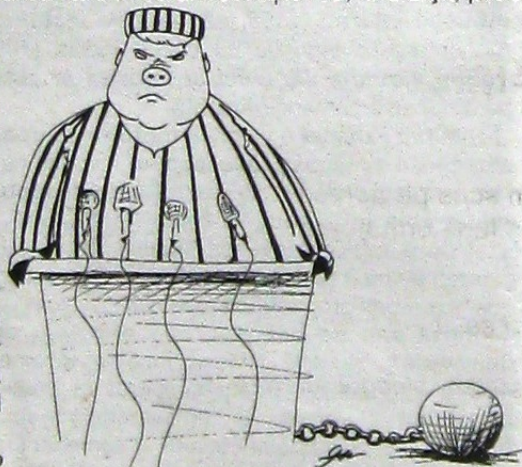
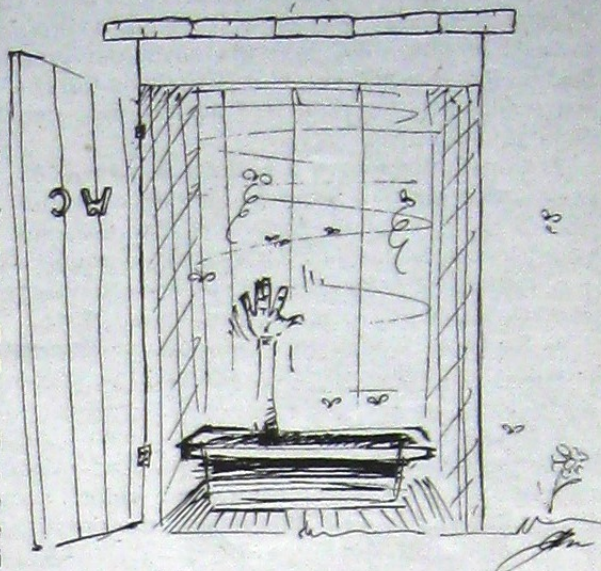
Să fim serioși cu naționalismul! Este o campanie permanentă contra lui în Europa iubită. Nu degeaba Jupiter o purta în spate ca pe o juncă.

Henry Kissinger, un fost șef strălucit al diplomației americane, vorbea într-unul din studiile sale despre trezirea naționalismului în diverse țări importante, cu care Statele Unite au relații de colaborare. Kissinger nu se sfiește să spună că naționalismul este fiara care se trezește în țările arabe, în Japonia, în China... Națiunea însăși trebuie să dispară. Să nu mai vedem nici particula "național" din denumirea partidelor politice!

Prietenii din Uniunea Europeană ne-au luat-o înainte: ei condamnă naționalismul și în dicționare, și prin enciclopedii, peste tot. Cel mai mare conglomerat politic din Parlamentul European se cheamă Partidul Popular. Nici un parlamentar nu știe cu ce se mănâncă "doctrina populară", dar toți îi dau înainte cu o terminologie care tinde să construiască un nou limbaj de lemn. Cuvântul "națiune" este proscris, mergem înapoi, la "popoare".

Există indivizi care se sperie de cuvântul "națiune", nu suportă codul genetic fiindcă nu suportă viața.

Adrian Severin a cerut înlocuirea sintagmei "stat național" cu "stat civic", la fel ca György Frunda, care, după boacăna de la Consiliul

Europei, pretinde că nu reprezintă România. Omul e sincer: el reprezintă Ungaria, România doar îi plătește diurnele.

David Irving, un condamnat "exemplar"

Un tribunal din Viena l-a condamnat pe istoricul britanic David Irving la trei ani de închisoare fiindcă a negat holocaustul cu prilejul unui interviu acordat presei austriece în anul 1989. Procurorul l-a acuzat că este "un falsificator în serie" al istoriei.

Justiția din Austria îi condamnă pe cei care neagă holocaustul cu pușcărie de la un an la zece ani.

David Irving și-a recunoscut vina și a afirmat că, între timp, a cercetat noi documente și că și-a schimbat opinia. "Naziștii au ucis milioane de evrei", s-a pocăit David Irving în fața instanței, într-o germană impecabilă. Spera să fie condamnat cu suspendare, dar instanța de la Viena a vrut să ofere un exemplu și a apreciat că istoricul nu și-a schimbat convingerile, că pur și simplu a vrut să înșele vigilența justiției, după cum spunea judecătorul Peter Liebetreu.

Irving are 67 de ani. S-a arătat șocat de sentința dată de cei trei judecători, asistați de 8 jurați.

Irving a fost arestat în nov. 2005, când a revenit la Viena. Voia să le vorbească studenților austrieci din organizația Olympia, de extremă dreapta. Înaintea procesului, le-a arătat ziaristilor cartea "Războiul lui Hitler" și alte lucrări scrise de el, pentru a demonstra că și-a schimbat opinia.

Irving nu credea că se va merge atât de departe în Uniunea Europeană. "Desigur, este vorba de dreptul la libera exprimare. Este evident că dvs. nu puteți avea încredere în istoricii germani, nu puteți avea încredere în istoricii austrieci dacă ei scriu constant istoria cu legea deasupra capetelor, care le spune ce să scrie", nu s-a putut abține David Irving în fața ziaristilor de la Viena.

Cazul Irving a declanșat un adevărat proces paralel în presa europeană.

Anthony Grayling, profesor de filozofie la Universitatea din Londra, crede că nu trebuie scoasă în afara legii libera exprimare a opiniilor. El consideră că teoriile extremiștilor trebuie demontate cu argumente, iar autorii nu trebuie condamnați pentru delict de opinie.

Negarea holocaustului se condamnă cu închisoare în Austria, Belgia, Cehia, Franța, Germania, Israel, Lituania, Polonia, Slovacia și în Elveția.

Paul Goma

Paul Goma, această memorie sensibilă a unor timpuri teribile, acest hirsut și colțos, este urât de mulți. Nu s-au sfiit să-l considere antisemit, ceea ce este o aberație. Tocmai el, care este căsătorit cu o evreică!

Dar maestrul în pus etichete generalizatoare seamănă foarte mult cu cei care, în anii '50', vedeau peste tot "dușmani ai poporului".

În realitate, Paul Goma nu a iertat pe nimeni, nici pe evrei, nici pe români. S-ar fi sfidat și cu Dumnezeu, dacă L-ar fi întâlnit. L-ar fi întrebat și pe El de ce a fost atât de greu încercat, de ce trebuia să se reverse Asia peste noi din nou.

***

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEȘTI - premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, se pot da telefonic sau personal, la sediu, până la data de 10 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII FEBRUARIE: "În ce condiții se poate înființa un partid legionar?"

a fost dat de Tudor Bârsan din Slatina, 32 de ani, care a câștigat cartea "Sub steagul lui Codreanu" - Nicu Iancu.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Nu a existat niciodată un "partid legionar", ci o expresie politică a Mișcării Legionare (Garda de Fier și apoi Totul Pentru Țară).

Deci singura condiție pentru înființarea unui partid care să-i reprezinte pe legionari este existența unei MIȘCĂRI Legionare puternice, și iată DE CE:

În primul rând, conform tradiției și istoriei legionare, existența unui "partid legionar" care nu are în spate o Mișcare Legionară este un nonsens, pentru că, dacă nu există o Mișcare (adică LEGIONARI), "partidul legionar" ar fi expresia politică a cui? Ar fi ca un acoperiș de casă construit în aer, fără fundație...

A aduna într-un partid intitulat "legionar" oameni "de pe stradă" (fie aceștia cu vederi de dreapta) sau dezamăgiți din diverse partide (foști țărăniști, foști liberali etc.), nu echivalează deloc cu un partid al legionarilor.

Legionar nu înseamnă numai a avea principii de dreapta, și nici măcar a fi naționalist și creștin, ci ceva mai mult: înseamnă a avea educație legionară (adică: pentru legionar politica înseamnă religie; decât să izbândească printr-o mișelie, legionarul preferă să cadă luptând numai pe drumul

Uneori a greșit, mai ales atunci când a rămas la nivelul durerii scrâșnite, care duc frecvent la generalizare. Mareșalul Antonescu a omorât foarte mulți români. Oare a urât el națiunea română?

Am selectat câteva pasaje din opera lui Paul Goma pentru a vedea cât de ușor putem greși dacă ne orientăm doar după unele impresii despre acest "Soljenitin al literaturii române".

"Gherla" - Editura Humanitas, București, 1990:

pg. 42: "Bine-nfeles, Antonescu nu s-a așteptat la recunoștință din partea evreilor pe care nu-i dăduse pe mâna nemților, așa cum era obligat s-o facă, închisese ochii, ba chiar... îi deschisese în multe cazuri (ajutat, după cum se știe de Mița, nevastă-sa!) în care trebuia scăpat un evreu sau o familie sau mai multe... E adevărat, evreii-români (cei care au trăit în România acelor ani), în discuții mai... intime, recunosc că România, dacă n-a fost un rai, apoi n-a fost iadul care se întinsese în Europa și în jurul României și în teritoriile pierdute de România, înainte. Dar aceiași evrei nu îndrăznesc să spună adevărul în fața evreilor-unguri și a celor ruși. A căror situație și psihologie e destul de ciudată..."

pg. 84: "Basarabienii îl vedeau pe Ilie Cobelete, trimis de Țară să facă pe receptorul; venea desculț, cu o coșniță de papură, iar după trei, cinci ani, Ilie Cobelete era mare proprietar, mare "domn"; de jandarmi, ce să mai vorbesc! Tristețea era că basarabienii regretau administrația țaristă și, unii dintre ei aveau pe perete nu portretul lui Ferdinand, ci al Țarului... E adevărat, s-au lecut și de țar și de administrația rusească, în '40. Iar în '44, au știut de ce fug. Dar "frații" lor din Regat i-au primit ca pe niște intruși, ca pe niște milogi; au mers până acolo încât au colaborat cu jandarmii la "vânătorile" de basarabieni - care au fost trimiși în Kazahstan și în Taișet și pe Amur".

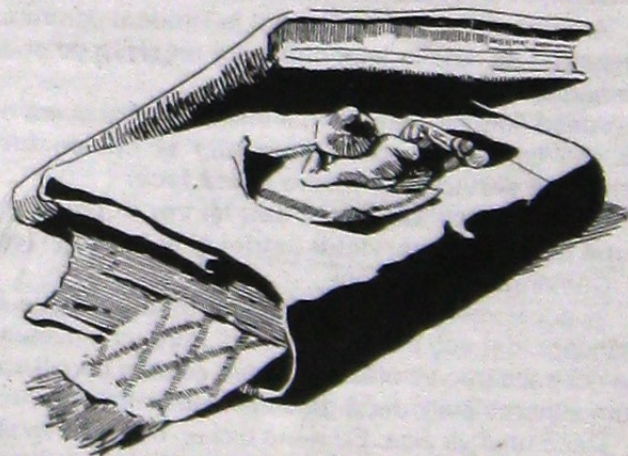
pg. 137: "La Pitești n-au fost numai studenți; n-au fost numai legionari; la Pitești au fost adunați, în vederea "reeducării", toți deținuții studenți și elevi. Nucleul Țurcanu a fost instruit la Lubianka și "a lucrat" sub directă îndrumare a lui Nikolski, care, după cum se știe, era evreu rus. Totul ne-a venit de la ei, pentru că lumina de la răsărit ne vine - l-am citat pe Sadoveanu, nenorocitul! (Legionarii îi arseseră cărțile pe rug și i le tăiaseră cu toporul, dar prietenii de la Răsărit, mai subtili, l-au adus până la a-și mânji singur și cărțile și talentul și tot)."

pg. 194: "Cine-o fi spus că ciobanul român cântă din fluier, în timpul lui liber? Și că angajează discuții metafizice cu oaia năzdrăvană? Și se gândește la moarte, senin? Eu n-am văzut asemenea ciobani români. Ciobanul român își petrece timpul liber cu băgarea deștului în curul altui cioban român - după care se cracă de râs".

Ce să mai zic? Am păscut oile până la 25 de ani printre ciobani adevărați, am învățat să cânt din fluier, da, chiar am vorbit cu oile, atunci când mă cuprindea urâtul, dar chestia cu deștul n-am văzut-o niciodată...

Însă de aici și până la a spune că Paul Goma este antisemit sau antiromân - de ce nu? - este cale lungă, fraților.

Viorel Patrichi

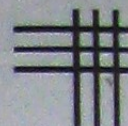
onoarei, își ajută camaradul căzut în nenorocire fără a pretinde recompensă, lovitura de stat și comploturile sunt excluse; legionarul are oratoria faptei, luptă împotriva demagogiei și a promisiunilor deșarte, nu face compromisuri; este curajos, corect, harnic, respinge intrigile, etc.).

Această educație se face în cuib, iar calitatea de legionar nu se dobândește "peste noapte", printr-o simplă adeziune, ca la celelalte organizații politice, ci printr-un stagiul în care el însuși și ceilalți din jur vor vedea dacă are virtuțile necesare de caracter pentru a deveni legionar (cinste, onoare, înțelepciune, curajul asumării răspunderii propriilor fapte; dacă este șef trebuie să fie în fruntea camarazilor tocmai la greu și în vreme de primejdie; nu se lamentează și nu caută scuze, ci soluții etc.).

Nu de un partid în plus duce țara lipsă, și nici de programe, ci de o Mișcare de renaștere națională, morală și spirituală în sens creștin, de oameni de caracter, de "năzdrăvani" capabili să învingă întâi răul din ei înșiși, să se autoeduce și apoi să educe prin exemplu personal.

ÎNTREBAREA LUNII MARTIE: Având în vedere că după Congresul Studențesc de la Târgu Mureș, din 1936, autoritățile au interzis (până în 1940) întrunirile studențimii creștine române, se poate deduce că aceasta era un pericol pentru liniștea publică?
PREMIU: "Ideologie și formațiuni de dreapta în România" - Institutul Pentru Studiul Totalitarismului.

DESPRE INFORMARE

"Cei ce vin să-mi aducă informații sau să-mi comunice ceva sunt rugați:

a. Să se informeze *precis* despre faptul văzut sau auzit și despre problema de ansamblu. Dacă e un fapt izolat sau dacă e o măsură generală. Dacă se datorează unui nebun sau dacă e o măsură gândită și ordonată.

b. Tonul celui ce raportează să contribuie la linia unei cât mai perfecte informații dând totdeauna nuanța adevărului.

c. Legionarul trebuie să știe că este o mare greșeală ca cineva să mă informeze *incorct, incomplet, neprecis sau cu nuanțe care ar mutila informația* dându-i un alt aspect.

Eu sunt chemat să iau măsuri și măsura mea trebuie să fie dreaptă ca la farmacie. Dacă sunt greșit, incorct sau incomplet informat, voi lua măsuri greșite, incorcte sau incomplete."

(Circulara din 12 oct. 1937)

EXEMPLU DE CORECTITUDINE LEGIONARĂ

"La inspecția făcută de dl. Popescu-Buzău în jurul orei 5 dimineață pe șantierul Sediului, înainte de începerea programului zilnic, un legionar muncea singur pe întineric cărând cărămidă pe brațe în interiorul clădirii. Ceilalți camarazi nu sosiseră încă pe șantier.

Întrebat cine este, a răspuns: "Sunt legionarul Mânzală Dumitru, șeful cuibului Constantin Brâncoveanu din corn. Scăeni-Prahova. Am venit să lucrez două zile cât am concediu. Sunt aci de la orele 4 pentru ca să-mi fac datoria de legionar în toată conștiința".

El nu știa că străinul care-l pânđește de jumătate de oră cum lucrează și care-l întreabă este inspector legionar.

Îl citez pe acest legionar ca exemplu și spun legionarilor și nelegionarilor: "Iată pentru ce vom învinge! *Când fiecare Român va ajunge să-și facă datoria fără ca să-l vadă nimeni, numai atunci vom fi mântuiți.*"

(Circulara din 21 oct. 1937)

GRIJA PENTRU CAMARAZI

"Am deschis acest restaurant la Predeal pentru ca tinerii din Mișcarea Legionară să aibă în a lor stăpânire un picior de pod la cel mai bun aer al României.

Vor ști deci că ceea ce mai înainte pentru ei era o imposibilitate, de azi nu mai este. **Vor putea urca aici și sta cu un preț redus sau în schimbul serviciilor pe care le vor face.**

Își vor reface sănătatea sau își vor dubla puterile, pentru ca să le pună pe toate în serviciul patriei și al biruinței legionare. (...)

Camarazi și prieteni.

În acest restaurant veți mânca toată lumea la fel, aceleași feluri de mâncare, dar veți plăti după puteri. Intre un minimum și un maximum fixat de noi cel sărac va plăti mai puțin, cei mai bogați vor plăti mai mult, după cum sunt retribuiți, după greutățile familiale, etc.

Dacă unul va zice: Eu n-am nici un ban - nu va plăti nimic. - Pentru că **nu e drept ca cineva să moară de foame, dar ne vom interesa de ce n-are, pentru ca să-l punem la treabă și să-l facem să aibă.**

Cine va judeca cât trebuie să plătească un client? El singur, clientul. Atât am judecat că pot, atât cred eu că e drept să plătesc. Judecata lui este fără apel.

Iubiți camarazi,

Un principiu al Justiției spune: "Nimeni nu poate fi judecător în propria sa cauză"

Răspund: Principiul înjosește omenirea pentru că consideră pe om laș sau hrăpăreț. Așa e.

Dar eu nu vorbesc de cum este omul, ci de cum poate și trebuie să fie. Într-o omenire înălțată, omul nu numai că poate, dar trebuie să fie propriul său judecător. **Omul trebuie să se judece singur, să aibă curajul și loialitatea de a da fiecărui ceea ce este al său, adică de a fi drept.** Omul judecător în propria sa cauză, drept și sever cu sine însuși.

La temelia unei țări trebuie să fie omul drept și **e bine să începem să facem școală în această direcție. (...)**

(Circulara 24 oct. 1937)

LEGIONARI ÎN CAMPANIE ELECTORALĂ

" (...) Manifestul nostru este toată suferința pe care am suportat-o timp de aproape 15 ani în văzul țării întregi, fără a fi dat exemplul celei mai mici abateri de la linia credinței noastre, suportând: toate închisorile, toate loviturile, toate umilințele la care am fost expuși de către acei ce rând pe rând s-au așezat de-a curmezișul acestui neam.

Ei au vrut să ne nimicească întrebunțând uneltirea, trădarea, banii și violența.

Și ne-au împins în dilema: ori de a capitula ori de a ne deschide drumul înainte prin violență.

De aceea, astăzi când o nouă luptă se deschide, în care lumea va veni cu manifeste și programe, noi venim cu rănile noastre din suflet și de pe trupuri sărace, venim cu mormintele noastre.

În noua luptă peste vechile răni, ne-așteaptă alte răni, și iată că în curând ne vom despărți și nu se știe dacă ne vom

reîntoarce toții înapoi, dacă unii dintre noi nu se vor așeza în continuarea acestor morminte.

Acestea ne sunt perspectivele și în fața lor cuvântul meu de ordine este: **nici un compromis și nici un pas înapoi.**

Șefi de Județe, Camarazi,

Pentru această campanie electorală am luat următoarele măsuri:

I. Dumneavoastră, șefii de județe, veți candida ultimii pe liste.

Pentru că voiesc să distrug mentalitatea că un județ este proprietatea politică a unui șef județean în care acesta își investește capital, pentru a și-l recupera mai târziu din diurne, intervenții și afaceri.

II. Eu nu voi candida nicăieri în fruntea listelor, ci al doilea de pe listă.

III. Am fixat candidaturile în toate județele, fără consilii, fără ciocniri de patimi și interese.

În fixarea acestor candidaturi n-am înțeles să fac nici o favoare și să servesc nici un fel de interes, afară de acela de a alege dintre noi pe cei mai apti pentru îndeplinirea funcțiunii de parlamentar.

IV. Parlamentul nu este o răsplată care să se acorde celor mai vechi, celor ce au luptat mai mult, sau celor ce au jertfit mai mult.

O singură răsplată avem, mai mare ca orice: **BIRUINȚA LEGIONARĂ** și o singură bucurie în viață: să vedem cum înfloarește România din munca noastră pe care o prestăm cu drag, cu devotament, **fiecare la locul nostru, adică la locul în care putem să dăm maximum.**

Parlamentul nu este o răsplată, ci un câmp de luptă, în care eu am obligația de a trimite pe cei mai apti, pentru a duce lupta în cele mai bune condițiuni și pentru a obține victoria.

V. Pentru a fi biruitori, trebuie să începem prin a ne birui pe noi. A ne birui, înfrângând în noi orice dorințe, orice veleități deșarte, orice poftă de mărire, orice interese personale.

Gândiți-vă în ce zări de lumină ridicăm această Mișcare Legionară atunci când nici o poftă nu frământă sufletele noastre; în timp ce *alături, în zeci de consilii și comitete, mânați de patimi, de poftă și stăpâniți de interese, se vor sfâșia prietenii între ei pentru fiecare loc de pe listă.*

Spre onoarea Mișcării noastre, la noi nu există un singur om cu astfel de boală. Iar dacă ar fi ca să apară, îl voi privi cu cel mai mare dezgust.

VI. Candidații vor fi aruncați în județe necunoscute. Masa Românilor nu are nevoie să-i cunoască personal, deoarece nici un deputat legionar nu va avea voie să se ocupe cu satisfacerea intereselor sau afacerilor diverselor rude, cumetri, partizani.

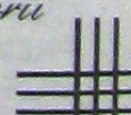
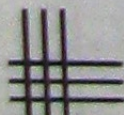
Celor ce urmăresc satisfacerea unor atari interese, le veți comunica hotărât că nu au a vota cu Mișcarea Legionară.

În modul acesta vor candida într-o **admirabilă înfrățire**, luptători din Ardeal în capitala Moldovei la Iași sau la Suceava, la Craiova sau la Cetatea-Albă. Din Moldova în Ardeal la Mureș, la Turda, la Arad sau la Caraș. (...)"

(Circulara din 10 nov. 1937)

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

INTRODUCERE

Este demult cunoscut efortul permanent și îndârjirea regimului comunist de a răspândi ateismul, chiar din primii ani de la instaurarea sa la conducerea țării. Mii de preoți, cu precădere legionari, ortodocși dar și greco-catolici au înfruntat pușcările și și-au găsit sfârșitul la săparea canalului Dunăre - Marea Neagră, fiind desființate zeci de mănăstiri, iar începând din anii '80 un număr important de biserici, edificii de care se leagă trecutul istoric al patriei au fost dărâmate (bunăoară Mănăstirea Văcărești, bijuterie seculară), sau au fost "acoperite" prin încadrarea lor cu blocuri înalte și cenușii, ctitorii de prost gust ale arhitecturii "epocii de aur".

Lucrurile nu s-au oprit aici, au fost denigrate și stigmatizate personalități din diaspora de prim rang, reprezentante ale spiritualității românești, iubite de zecile de mii de români siliți să-și ducă traiul amar departe de pământul natal, fericiți însă că scăpaseră de anchetele crunte ale organelor de represiune dejiste și ceaușiste.

A fost cazul comandantului legionar teolog VIOREL TRIFA, care era în ianuarie 1941 președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, care apoi, în exil, a ajuns în fruntea Bisericii Ortodoxe Române din New-York, biserică pe care, în urma presiunilor guvernărilor de la București asupra congresmanilor americani, a trebuit să o părăsească, ca și țara care îl adoptase, și să moară în Portugalia (despre acest subiect am scris în nr. din ian. 2004 al revistei).

Același destin l-a avut și mitropolitul PUIU VISARION, cel care în timpul războiului a purtat făclia credinței românești în Basarabia și Transilvania, unde zeci de biserici închise au fost redade enoriașilor pentru rugăciunile de zi cu zi.

PREOTUL ȘI COMANDANTUL LEGIONAR VASILE BOLDEANU

Nu a scăpat de persecuție și calomnii nici părintele Vasile Boldeanu, comandant legionar, care a devenit șeful Bisericii Ortodoxe din Paris, biserică aflată în centrul metropolei, în strada Jean Beauvais.

Nu am avut niciodată ocazia să scriem despre remarcabila sa personalitate în lumea exilului românesc; o vom face în rândurile de față, foarte succint însă.

S-a născut în Focșani în anul 1902, ca fiu de preot, și și-a închinat viața Bisericii Creștine și Mișcării.

A fost închis în prigoana din 1933-1934, apoi în marea prigoană antilegionară din 1938 (când a fost internat în lagărul de la Vaslui), și în ian. 1941, după înlăturarea legionarilor de guvernare, când a reușit însă să evadeze și să fugă în Iugoslavia, și de aici în Germania, unde, în dec. 1942, a fost arestat de Gestapo și închis, împreună cu ceilalți legionari, în lagărul de concentrare de la Buchenwald. (În 7 sept. 1940 încercase, fără succes însă, să oprească la frontieră, în gara Jimbolia, trenul în care fugea din țară Carol al II-lea, iar în cele 4 luni de colaborare a Mișcării Legionare la guvernare, lucrase la Serviciul de Secretariat.)

A fost eliberat din lagăr în aug. 1944, dus cu trenul al Viena, unde a fost de ajutor prizonierilor de război români.

La terminarea războiului s-a stabilit în Franța, unde a fost ales paroh al Bisericii Ortodoxe Române din Paris.

Ziua slujea ca preot al românilor pribegi, iar noaptea, ca să-și poată câștiga existența, lucra ca muncitor într-o hală de fructe.

Era un om dărz, activ, neînfricat, dotat cu o minte ascuțită, stimat dar și temut, și criticat de mulți.

A luat atitudine împotriva slăbiciunilor și greșelilor unilor legionari, și nu și le-a omis nici pe ale sale.

A murit la 16 sept. 1991, în ultimii 10-12 ani de viață având de îndurat multe și grele necazuri pentru faptul că Biserica din Jean Beauvais a rămas biserică românilor creștini ortodocși liberi din Paris și nu a fost cedată regimului comunist din țară, în ciuda presiunilor făcute permanent de către autoritățile române; a avut alături de el personalități proeminente politice și culturale române și franceze. Justiția Franței nu a putut să fie influențată de presiunile din România, fiind nule toate calomniile debitate de Securitate, ca atare preotul Boldeanu a fost achitat, iar biserica nu a putut fi acaparată de securității români.

Având darul scrisului, și-a scris o parte din amintiri; întrucât ne aflăm în posesia unui fragment din acestea, ne face plăcere să-l reproducem în rândurile de mai jos, întrucât relatează o întâlnire și un dialog - cu mare tâlc - purtat cu Căpitanul (dialog publicat în **PĂMÂNTUL STRĂMOȘESC** - seria nouă, editată de Ilie Gârneață și D. Găzdaru în străinătate).

E. Ghiocel

UN DIALOG CU TÂLC ÎNTRE CĂPITAN ȘI PĂRINTELE V. BOLDEANU

leșit format sufletește încă din sânul familiei pe apropierea de ooo"- Biserica și credință în Dumnezeu, apoi în școală pregătit pentru misiunea de preot, totuși am avut oarecare greutate când a trebuit să înțeleg Mișcarea Legionară, ca pe o organizație născută sub ochiul și grija cerului.

La început, și acest început trebuie să recunosc că a durat mult, fiind deja vechi legionar, am înțeles Legiunea ca pe o organizație politică, care își propune cu mai multă hotărâre, cu altă metodă și sistem de lucru, să fie mai bună, mai cinstită și mai eficace decât celelalte organizații politice care, la rândul lor, pretindeau și ele că luptă și se sacrifică pentru țară și binele poporului român.

"În câmpul politic trebuie să se decidă soarta luptei noastre", spunea Căpitanul; și m-a furat terenul.

Mi-a părut rău de această târzie înțelegere; m-am mângâiat însă când am văzut că și altă lume, cu mai multe posibilități de pricepere decât ale mele, a înțeles cu oarecare greutate această taină legionară.

În același timp, m-am îngrijorat văzând că, chiar dacă ai înțeles taina legionară, ești mereu amenințat să te îndepărtezi de adevăr, să te rătăcești, să te pierzi sufletește, ca legionar.

"De la Icoană și altar am pornit apoi am rătăcit", scrie Ion Moța în primul număr din **Pământul Strămoșesc**, "am rătăcit o bucată de vreme purtați de valurile omenești și n-am ajuns la nici un mal, cu toată curățenia impulsurilor noastre".

Greșeala mea cea mare era de a nu fi înțeles, de a nu fi dat atenția și locul cuvenit Sfântului Arhangel Mihail în Legiune.

Știam tot ce poate ști un teolog creștin despre Sfântul Arhangel Mihail. Îl cinsteam cu dragoste și temere în Biserică. În Legiune însă socoteam că i-am luat numele și l-am dat organizației noastre, ca pe oricare alt nume și atâta tot.

Cunoșteam fără îndoială, vederile Căpitanului pe care le-a scris mai târziu în cartea **Pentru Legionari: "Iată-ne cu granițele Mișcării noastre fixate. Cu un capăt înfipt în pământul țării și cu altul în cer: Arhangelul Mihail și Pământul Strămoșesc"**. Citisem, la fel, scrisul lui Moța, unde vorbea despre Sf. Arhangel și Icoana sa: "Nu mai lucrăm noi, ci el! (Icoana, Arhangelul care este neînvins). Pentru noi nu există înfrângere și dezarmare, căci forța ale cărei unelte vrem să fim, e etern invincibilă".

Iar Căpitanul ne scria același lucru în diferitele sale **Circulari**: "Din înălțimea cerului sfânt Arhangelul Mihail ne ocrotește, ne conduce și ne face învingători." (8 nov. 1930); în altă parte: "Cu cât vom fi mai loviți, cu atât vom sta mai strâns sub scutul Arhangelului."

Așadar, dușmanii, care păreau a fi numai ai noștri, erau și dușmanii Arhangelului, de aceea și biruința nu urma să fie a noastră, ci a Sf. Arh. Mihail Biruitorul și a noastră, a legionarilor, morți și vii!

Nu știu dacă vor fi fost mulți legionari sau dacă mai sunt mulți și acum, care să facă greșeala de înțelegere pe care am făcut-o eu față de Sf. Arhangel Mihail; știu însă, că mie mi-a fost dat, să primesc o lecție, pe viu, din partea Căpitanului.

Era în 1934, legionarii ieșiți de prin închisori stăteau încă sub apăsarea actului de guvernământ liberal din dec. 1933; pe lângă dizolvarea Gărzii de Fier și a celeilalte organizații legionare legate de Garda de Fier, se interzicea tuturor foștilor membri ai organizațiilor legionare dizolvate orice activitate politică. Dacă unul dintre foștii membri ai Gărzii de Fier s-ar fi înscris în orice organizație politică, fie chiar în partidul liberal, acea organizație era amenințată cu dizolvarea.

În același timp, toate organizațiile politice adversare Mișcării Legionare au trecut la o intensă acțiune de capturare a tineretului, organizând tineretul aparte în partid: tineretul liberal, tineretul țărănist, averescan, georgist, lăncieri și așa mai departe. Ba au început să apară și îmbrăcați în diferite cămăși colorate, să meargă în marș, socotind că acestea au atras tineretul în Garda de Fier. "Pierdem tineretul" îmi ziceam eu îngrijorat: "alunecă, pleacă, se perversitește, se slăbănogeste!"

În nenumărate rânduri, în discuții lungi cu bătrânul nostru Hristache Solomon și cu alții, dintre ai noștri, schimbam fel de fel de păreri și soluții în legătură cu situația în care ne găseam și cu grija de a nu pierde cel puțin tineretul cât îl aveam.

Într-una din zile primesc prin poștă statutul Asociației "Sfântul Gheorghe", patronată de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Îl iau, îl citesc și deodată parcă văd lumină înaintea ochilor: Asociația Sfântului Gheorghe se ocupa de tineret, împărțit pe vârste așa cum era în Legiune; iar programul de lucru nu-i lipseau decât foarte puține lucruri caracteristice Mișcării Legionare. Aceeași grijă de formarea și educația creștină și românească a tineretului și aproape aceleași mijloace. Conducerea o putea avea preotul, învățătorul, iar în lipsa acestora, orice român, creștin mai răsărit din Asociație.

Merg la bătrânul Hristache Solomon și-i dau să citească statutul amintit mai sus, împărțându-i în același timp gândul meu: să îndemnăm tineretul legionar să intre în Asociația Sfântului Gheorghe. Pe unde nu-i organizată să începem s-o organizăm noi.

Preoți și învățători legionari erau destui. La fel, oameni mai răsăriți, iscusiți și destoinici, în fiecare sat, destui! După ce va înceta prigoana liberală, ieșim cu toții din Asociația Sf. Gheorghe, ne reîntoarcem și lucrăm iarăși în cadrul Legiunii Arhangelului Mihail.

(continuare în pag. următoare)

Bătrânul Hristache Solomon, ceilalți bătrâni și tineri legionari, cu câți ne mai puteam întâlni pentru consfătuiri, au găsit ideea foarte bună. Așa de bună, că ar trebui, ne zicem noi, să nu ne mulțumim cu aplicarea ei numai în județul nostru, și să fie întinsă pe țară. Hristache Solomon propune să plec fără întârziere la București și să-i spun Căpitanului gândul nostru.

A doua zi, pornesc la drum. În tren întâlnesc doi foști colegi de Facultate, preoți și ei acum, mergeau cu diferite treburi la București. Vorbim de una de alta și în cele din urmă aduc vorba despre Legiune și necazurile noastre cu liberalii. Prietenii mei se descoperă și ei, ca începători în ale Legiunii și arată și unul și altul dorința de-a vedea și a cunoaște pe Căpitan. Nu-l văzuseră până atunci. Li invit să meargă cu mine la sediul din Gutenberg.

Ajungem. Căpitanul ne primește în biroul său de lucru, prietenos ca de obicei.

Mă gândeam: vor vedea acum și prietenii mei, proaspeți legionari, cum, fostul lor coleg într-un ceas greu al Legiunii, a găsit o posibilitate ca Legiunea să nu se înăbușe până la ieșirea de sub apăsarea prigoanei liberale.

Căpitanul cu vădit interes ne invită să ne așezăm. Se așează și el la masa lui de lucru, iar eu cu statutul Asociației Sf. Gheorghe în mână, mă așez în dreapta Căpitanului și încep să-i spun pe încetul și bine pregătit tot planul cu care venisem la București.

Căpitanul, foarte atent, ia statutul după ce am terminat de spus ce avusesem de spus, îl răsfoiește, se oprește pe alocurea și citește. Apoi, adăugă rar, rar de tot și apăsător:

- Eh! Da! Da! Bine! Da, toți trebuie să ne gândim, să găsim o ieșire din situația asta. Suntem într-un mare întuneric. Mai rău decât într-o noapte furtunoasă, rătăciți printr-o pădure seculară. Da! Trebuie să găsim o ieșire.

Atențiune însă, continuă Căpitanul cu vocea mai ridicată, să nu ne rătăcim părăndu-ni-se că am găsit ieșirea la lumină, că am găsit drumul cel bun!

Căpitanul reîncepe răsfoirea statutului. Trag cu ochiul la prietenii mei. Le râdea fața de bucurie. Colegul lor găsise ceva, o mică potecă pe care Legiunea putea să înainteze.

- Nu știam, reîncepe Căpitanul, că există o asemenea Asociație. E bună. Chiar foarte bună! Asume am răsfoit statutul, ca să-mi dau seama cât e de serioasă. E bună!

Pentru cazul nostru însă, eu aș pune câteva întrebări, ca să mă lămurești și pe mine mai bine, d-ta, părinte, fiind în materie:

Există în împărăția lui Dumnezeu sfinții aceștia, pe care ne învață Biserica să-i cinstim?

După aceea, există o ierarhie a sfinților? Care este mai mare în ordinea sfințeniei și a puterii, Sf. Arhangel Mihail sau Sf. Gheorghe?

Am simțit cum urcă sângele și-mi vâjăie în urechi. Am înțeles bine, bine de tot pe unde greșisem.

- Sfântul Arhangel Mihail e mai mare decât toți sfinții, Căpitane, răspund eu, vine îndată ca sfințenie și putere după Sfânta Treime. El, ca și ceilalți sfinți arhangheli și îngeri sunt fără păcat, pe câtă vreme omul, oricât de sfânt ar fi, are totuși în ființa lui urme de păcat.

- Eh!... Foarte bine!... Începu Căpitanul.

În acest caz, părinte, dacă noi am merge la Sf. Gheorghe, va veni Sf. Arhangel Mihail și-i va spune cam așa:

Uite, îi vezi peăștia care au venit la tine, Sfinte Gheorghe? Aceștia sunt legionari. S-au speriat de puterea partidului liberal. Ei cred că liberalii sunt mai tari decât mine, de aceea încearcă să-i ocolească, venind la tine. Când vor observa liberalii că legionarii se ascund în Asociația ta, vor lua măsuri și împotriva Asociației tale, cum au luat împotriva Legiunii mele.

Legionarii, desigur, te vor părăsi și pe tine. Vor căuta un alt sfânt, pe Sf. Dimitrie spre exemplu, și după sfântul Dimitrie alt sfânt și tot așa mai departe, până vor termina cu sfinții din calendar.

În plus, ei nu vin cu gândul să rămână la tine, ceea ce n-ar fi deloc rău, ci ei se gândesc, ca de îndată ce partidul liberal va obosi cu măsurile lui împotriva mea, să iasă cu toții din Asociația ta, să te părăsească și să revină la mine.

Eh! Sfinte Gheorghe, îți spun eu, să nu le ajuti! Lasă-i la puterile lor! Și-ți promit și eu că-i las pe mâna liberalilor, de îndată ce vor da această probă de necredință în puterea lui Dumnezeu.

Eu, în această vreme, aveam impresia că se învârteste pământul cu mine. Dacă aș fi fost numai eu cu Căpitanul, nu m-aș fi simțit așa de rău, ca acum în prezența celor doi preoți și mă întrebam: ce vor fi gândind ei față de această greșală făcută de mine?

Căpitanul continua cu convingerile sale:

- Noi n-avem pe Sf. Arhangel Mihail ca un simplu patron, așa cum au cizmarii, birjarii, negustorii și alte feluri de breslași; un steag, o icoană și o zi de sărbătoare când se mănâncă și se bea mai bine în cinstea sfântului, a patronului. Câte odată se mai și bat sau se și taie, tot de ziua patronului, adică "în cinstea patronului".

La noi, Arhangelul e viu! viu! Mai viu și mai tare decât toate forțele răului din lume!

Parcă aud și acum vocea și vorba sacadată a Căpitanului:

- El ne apără, cu el luptăm și cu el vom învinge! Dar ca să ne ajute, trebuie să credem în Dumnezeu și puterea Arhangelului Său, să ne rugăm și să ne mișcăm ca sub ochiul viu al Sf. Arhangel Mihail.

În legătură cu tineretul? Da, în adevăr e amenințat cu alunecarea în apele otrăvite ale partidelor politice; totuși, cine va înțelege lupta noastră, de oriunde va fi, va veni sub sabia Arhangelului, când se va putea! Fiindcă atunci când nu mai putem noi să facem nimic, atunci lucrează sfântul Arhangel Mihail. Când mintea noastră cu toate eforturile, nu mai găsește nici o cale, nici o ieșire, ci stăm ca legați la stâlp, atunci lucrează Arhangelul.

Noi, desigur, nu ne culcăm și zicem: Lasă că lucrează Arhangelul pentru noi, ci am dori să lucrăm, dar nu putem; ci stăm mereu gata să lucrăm și să mergem înainte de îndată ce cărările ni se limpezesc în față. Dar chiar când se pare că nu mai putem face nimic, și atunci mai putem face ceva și încă ceva foarte de folos luptei noastre; ceva de la care nici o forță din lume nu ne poate opri: post și rugăciune!

Căpitanul a mai spus și altele, a mai răsfoit statutul Asociației Sf. Gheorghe, recomandând că cine vrea să lucreze în această Asociație face bine, dar să rămână și să lucreze și după ce Legiunea va ieși de sub măsurile partidului liberal; mai mult n-am mai reținut și n-am reținut nici cum am ieșit pe poarta sediului.

Acasă, când am povestit discuția cu Căpitanul, bătrânul nostru Hristache Solomon a ascultat tot timpul cu capul plecat și prins între palme. S-a sculat după aceea și a propus să postim trei zile post negru: trei miercuri, deoarece vinerile se postea de regulă de către toți legionarii.

Cu Căpitanul m-am mai văzut după aceea și am vorbit în nenumărate rânduri, a venit și pe la mine în casă; niciodată însă nu mi-a mai amintit de cazul cu Sf. Gheorghe și Sf. Arhangel Mihail. Aveam impresia că a uitat!

A trecut timpul. Legionarii s-au mișcat și ei cum au putut în cadrul puținelor posibilități legale câte mai rămăseseră nesupimate de către guvernul liberal.

În cele din urmă au venit alegerile din 1937. După alegeri merg pe la București. Întâlnesc pe Căpitan în curtea sediului din Gutenberg. Și așa prin curtea sediului, după câteva întrebări asupra felului cum s-au desfășurat alegerile pe la noi, îmi spune:

- Eh! Ai văzut ce-a făcut Arhangelul cu partidul liberal? Aveai teamă că ne prăpădim!

Iată falnicul partid liberal cu toată armata lui de agenți electorali și de bătași, cu toată tehnica lui în furtul urnelor și măsluirea rezultatelor, cu tot aparatul de stat, în mare majoritate liberal, ce-i stă la dispoziție de aproape 70 de ani, cu toate băncile lui, cu toți bancherii străini și cu toate puterile întunericului ce-i stau în spate, cu tot furtul de voturi ce l-a făcut și cu toate silniciile întreprinse, iată-l la pământ!

Pentru prima dată în istoria poporului român se petrece așa ceva: partidul care-și face alegerile cade la alegeri.

Și noi, săraci și loviți din toate părțile, ne-am permis să ne măsurăm cu liberalii și să mai luăm și pe alții sub ocrotirea piepturilor noastre.

Dacă forței liberale i-am fi opus numai forța noastră, fără ajutorul Arhangelului, am fi fost noi la pământ și nu liberalii!

Foarte mulți dintre noi s-ar putea să greșească acum, întrebându-se:

Bine, e drept că adversarii Legiunii, sub toate formele în care s-au prezentat, rând pe rând, au fost lichidați; unde este însă, Biruința Arhangelului și a noastră în momentul de față?

Salvarea de la pieire a unui neam nu se poate face fără asentimentul și contribuția lui.

În plus, acest lucru nu se face de la o zi la alta, ci, cum spunea Ion Moța că "un neam bolnav nu moare, ca omul, în 2-3 ani, ci în secole", la fel și ridicarea lui din mormânt nu se face în trei zile, sau în trei ani!

După aceea, lupta împotriva răului e continuă. Biruința deplină și perpetuă nu se realizează în lumea aceasta, pe pământ.

Viața este o continuă luptă, un continuu război. "În lumea plantelor", spune Căpitanul, "în natură, în păduri și pe câmpii, acolo unde oamenii se duc să guste pacea, nu este în realitate decât o luptă surdă și necruțătoare pentru viață!"

Mai departe, fiindcă este vorba de biruința Neamului și nu de biruința noastră, nu trebuie să legăm ziua marelui Biruini de zilele noastre, ci numai de lupta și de sacrificiul nostru.

Iar Căpitanul scrie și mai lămurit despre această biruință peste veac: "Măine, pe deasupra tuturor suferințelor, a loviturilor, a amenințărilor și chiar a morții, vom învinge. Și ne vom întâlni cu atâta drag, povestindu-ne calvarul, toți cei care ne-am împărtășit cu voia lui Dumnezeu din el. Ne vom minuna de măreția Biruinței și vom râde scârbiți de lașitatea și nimicnicia celor ce ne prigonesc și ne lovesc astăzi. De-a lungul luptelor și în mijlocul tuturor loviturilor rămân mereu cu aceeași nestrămutată credință, că vom învia, biruind în numele Mântuitorului Iisus Christos și al Neamului Românesc." (27 Mai 1935).

De aceea legionarii n-au dreptul să se îndoiască de biruință, la fel cu toată lumea cealaltă, ce se scufundă în deznădejde, în panică și dezorientare!

Legionarilor nu le este îngăduit să meargă băjbăind prin lume, când știu bine că se află sub conducere cerească, când știu bine că, murind, închid ochii sub aripa protectoare a Arhangelului Mihail!

PREOT VASILE BOLDEANU ("Pământul Strămoșesc", 1952)

DUSSELDORF

La 40 km nord de Koln se află Dusseldorf, un oraș industrial, așezat pe fluviul Rin. Aici s-a născut scriitorul și francofilul german *Heinrich Heine*, un mare admirator al lui Napoleon, pe care l-a celebrat în cartea "Le Grand". În anii de după război, orașul a căpătat o dezvoltare multilaterală, aici funcționând bănci, tribunale, firme internaționale, bursa internațională, ceea ce face ca anual să se organizeze numeroase târguri și festivaluri internaționale de modă.

BONN

La sud de Koln se află orașul Bonn, în care s-a născut *Ludwig von Beethoven* (1770-1827).

După război, dat fiind împărțirea fostei capitale Berlin în patru zone de ocupație, Bonn-ul a fost ales reședință temporară a noului guvern federal și transformat într-o capitală modernă.

AACHEN

Aachen este unul dintre cele mai vechi orașe din Germania. În sec. al VIII-lea a fost reședință lui *Carol cel Mare*, care a terminat *Catedrala* în 768, începută însă cu două secole mai devreme. La concurență cu Catedrala se află imensa Primărie gotică, ridicată de cetățeni în 1349. Fațada este înfrumusețată cu 50 de statui imperiale și cu câteva imagini reprezentând bresle și științe.

DRESDA

"*Florența de pe Elba*" este numele Dresdei deoarece este cel mai frumos oraș din Germania.

Numele Dresdei va fi mereu asociat cu devastatorul raid al bombardierelor Aliate, care a avut loc în noaptea de 14 febr. 1945, când întreg centrul orașului a fost distrus de incendii în serie, deși avea doar populație civilă și nici un obiectiv strategic sau militar. Cel puțin 35.000 de oameni, printre care și mulți refugiați, și-au pierdut viața în acel infern.

S-au realizat multe lucrări de reconstrucție în timpul RDG-ului, care au continuat și după reunificare. Biserica Doamnei Noastre (*FrauenKirche*), cu o cupolă de 95 m, ale cărei ruine au constituit multă vreme o amintire a cruzimii Aliaților, este în prezent reconstruită ca o copie fidelă a înfățișării sale inițiale (originalul fusese construit între 1726-1743). Este cea mai importantă biserică protestantă din Germania; în fața ei *Martin Luther* privește Biblia.

Galeria Albertina, aflată în spatele bisericii, conține astăzi o varietate de colecții unice. Aici sunt comorile prinților saxoni, printre care se află bijuterii și pietre prețioase și câteva picturi din sec. XIV-XV. Colecția *Bolta Verde* este atât de mare încât numai jumătate din ea este expusă odată. În *Galeria Neuer Maister* sunt expuse capodoperele din sec. al XIX-lea, cu picturi din școala impresionistă, multe ale lui *Gauguin*. Tot aici se află *Galeria de Sculptură* (piese antice și moderne) și *colecția de monede*.

Dar "piesa de rezistență" a Dresdei este *Palatul Zwinger*, o capodoperă a barocului german, construit între 1710-1732. Cu porțile, cu pavilioanele, cu galeriile și grădinile sale, complexul a ajuns să ocupe o zonă imensă. La Zwinger sunt nenumărate galerii și colecții dintre care cea mai importantă este *Galeria de Artă a Vechilor Meșteri*. Aici pot fi admirate peste 2000 de opere de artă, inclusiv *Madona Sixtină* de Raphael, *Autoportret cu Sakia* de Rembrandt și *Cele șapte dureri ale Mariei* a lui Durer. Se mai află în palat, în aripa vestică, o superbă colecție de arme și costume de curte din sec. XV-XVII, un salon de matematică și fizică cu instrumente științifice datând din sec. al XIII-lea, o lungă galerie a colecției de porțelanuri, a doua de acest tip din lume, după colecția Serail din Istanbul, unde sunt expuse porțelanuri de Meissen și ceramică chinezească timpurie.

Lângă Zwinger se află *Opera*, construită între 1870 și 1878, în stil baroc, în fața căreia se află statuia lui *Carl Maria von Weber* (care a fost și director aici, între 1817 și 1926).

LEIPZIG

Leipzig-ul îl întâmpină pe călător cu gara sa imensă, cea mai mare din Europa, construită în 1915, sala principală având 200 m lungime, 33 m lățime și 27 înălțime; partea de est a gării aparține Saxoniei, iar partea de vest Prusiei, fiecare având propria companie feroviară. În apropierea ei, la 12 minute de mers pe jos de centru, se află *Biserica Sfântul Thomas*, fondată în 1212, cu un cor renumit în lume. Corul Thomaner, vechi de 700 de ani. *Iohann Sebastian Bach* (1685-1760), când a devenit organist și dirijor al corului, în 1723, a scris multe lucrări pentru acest cor. În apropierea bisericii se află *Muzeul Bach*.

Se mai află în zona centrală *Muzeul Egiptean* și un masiv monument care comemorează victoria militară în fața lui Napoleon în 1813, în cinstea împăratului Wilhelm al II-lea, monument înalt de 91 m.

HEIDELBERG

Heidelberg-ul este un oraș mai mic, cu doar 130.000 de locuitori. Aflat pe râul Neckar, este întruchiparea romantismului german.

Este dominat de celebrul său castel vizitat de câteva milioane de turiști anual, fiind unul din cele mai populare obiective turistice din Germania.

Să nu omit să asociez numele orașului cu cel al domnitorului Al. I. Cuza care a murit aici în 1873; în hotelul în care și-a sfârșit zilele există la intrare o placă comemorativă.

Orașul se mândrește și cu *Universitatea* sa, fondată în 1386, cea mai veche din Germania, care are 28.000 studenți (ceea ce reprezintă o cincime din populație).

O amintire a trecutului zbuciumat al Universității este *Celula Studenților*, care până în 1914 a servit drept închisoare pentru studenții care erau vinovați de un comportament deosebit de nepoliticos sau indecent în public. Eu știu, poate că ar trebui să existe și la noi, astăzi o asemenea încăpere în Universitățile din București, Iași, Timișoara...

În piața centrală a orașului, se găsesc două dintre cele mai celebre taverne pentru studenții din Heidelberg: "*Localul lui Sepp*" și "*Bivolul Roșu*".

Cea mai reprezentativă biserică este "*Sfântul Duh*" construită în 1450, un puternic edificiu în stil gotic târziu.

STUTTGART

Capitala statului federal Baden-Württemberg este Stuttgart, cu 560.000 locuitori, orașul cu cel mai mare venit pe cap de locuitor din Germania. Acesta se datorează în parte faptului că localitatea a fost aleasă în 1926 ca loc pentru

fabricarea mașinilor de lux Mercedes.

Vechiul Palat, care datează din sec. al XVI-lea, și *Noul Palat* (1746-1807) sunt cele mai importante obiective de vizitat, la care se adaugă și fascinantul *Muzeu Deimer-Benz*, cel care în 1886 a prezentat prima mașină din lume alimentată cu petrol. Dar există și *Muzeul Porsche*, în care sunt expuse cincizeci de mașini ale celebrului producător.

Grădina zoologică Wilhelma este una dintre cele mai frumoase din Europa, construită între 1843-1853, în stil maur, cuprinzând peste 8000 de animale.

FREIBURG

Freiburg-ul are și el o *Universitate* devenită celebră, construită în 1457, un centru al umanismului liberal.

Centrul orașului se caracterizează prin străzile înguste și pavate și prin pârăurile repezi, perfect curate, numite *Bachle*.

Mănăstirea gotică (1202-1253) este o construcție magnifică a Germaniei moderne și mulți consideră că turnul său de 116 m este cel mai frumos din lumea creștină.

În jurul *Catedralei* se află una dintre cele mai pitorești piețe în aer liber din Germania. Primăvara te copleșește cu frumusețea ei prin stilul renescentist timpuriu; în spatele pieței se află *Narrenmuseum*, unde sunt expuse colecții de măști de carnaval și costume de bufon.

Să subliniez că la Freiburg se află o mare bibliotecă românească deschisă aici în timpul războiului rece, cu o editură în care au apărut și multe cărți legionare.

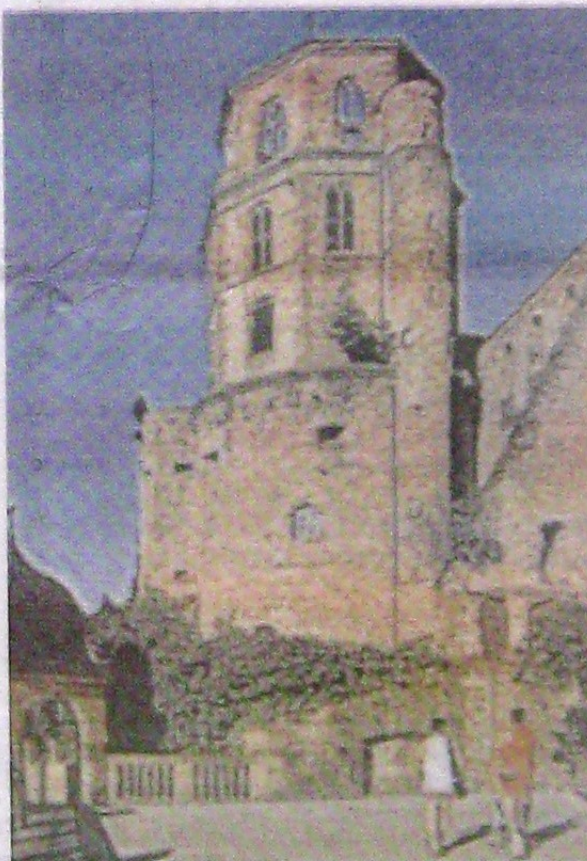
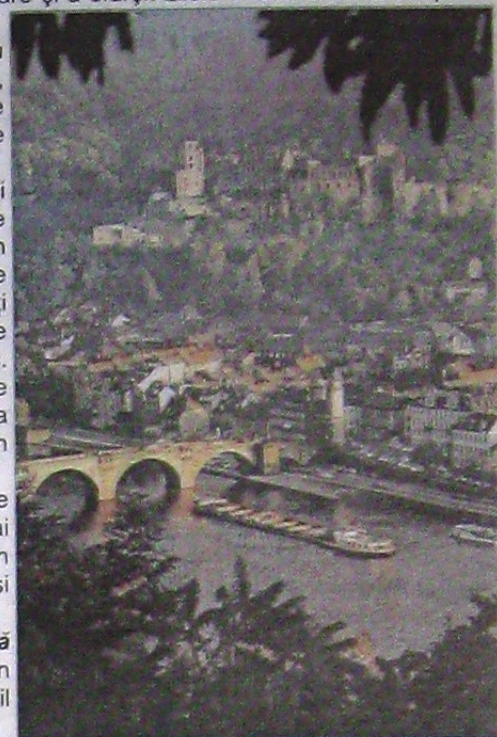
REGENSBURG

Închei periplul prin Germania cu un oraș care mi-a plăcut foarte mult: Regensburg, vechi de 2000 de ani, fondat de împăratul roman Marc Aurelius.

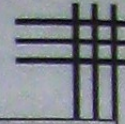
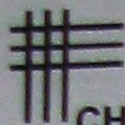
Războiul nu a provocat mari pagube orașului.

Podul de piatră, cu o lungime de 310 m, datează din sec. al XII-lea, iar *Catedrala "Sfântul Petru"* este cel mai impresionant edificiu gotic din Germania (1250-1255).

Palatul Ducal, reședința ducilor bavarezi din anul 988, are un turn magnific, ce merită să fie vizitat.

CHIȘINĂUL COPILĂRIEI MELE - ÎN VARA ANILOR 1942 - 1943 (I)

Cum luna martie, cu data de 27, amintește mereu, tuturor naționaliștilor români, de un eveniment care, din păcate, astăzi este "ignorat" - unirea Basarabiei cu patria-mamă, prezentăm tinerilor cititori câteva fragmente de viață basarabească din anii 1942-1943, văzute cu ochii unui copil de atunci.

Există o axiomă: când ajungi la a treia afirmi că ții minte, chiar și cu detalii, întâmplările trăite la vârsta copilăriei, dar că te "lasă" memoria când vrei să-ți amintești de faptele petrecute doar cu 8-10 ani în urmă și, din păcate, chiar în ultimele săptămâni. Scurgerea timpului nu șterge nimănui cele întâmplate în anii de școală dar estomparea urmată irevocabil de uitare nu ocolește pe nimeni: de aici motivarea "am un lapsus" pe care o folosim, ca justificare, tot mai des. Așa și cu mine: îmi amintesc perfect de vacanțele petrecute la Chișinău când eram în primele clase primare, dar vizitând de câteva ori Italia, de la nord la sud, unde am poposit în cca. 30 de orașe, trebuie să fac mai întâi o pauză ca să pot afirma dacă m-am plimbat sau nu prin centrul Veronei, Parmei sau prin Agrigenta, și cu atât mai greu îmi va fi să pot menționa numele bisericilor principale cărora le-am trecut pragul și le-am admirat frumusețile.

Dar ce am căutat eu la Chișinău să-mi petrec vacanțele de vară, când nimeni din marea mea familie nu-și avea nici cea mai mică rădăcină în pământul basarabean?

De "vină" a fost bunicul meu din partea mamei care, negustor fiind toată viața, și deci cu mare experiență în domeniul comerțului, și-a încercat norocul (și a reușit din plin), în toamna anului 1941, după eliberarea Chișinăului de sub ocupația sovietică, să deschidă un remarcabil restaurant cu banii pe care-i avea, restaurant care, spre cinstea lui, a devenit foarte cunoscut în rândurile localnicilor.

Și iată-mă la sfârșitul clasei I-a primare, însoțit de mama, urcându-mă în tren într-o seară de iunie, dornic să cunosc o altă lume. Nu părăsisem Bucureștiul decât când mergeam la mare, la Carmen Silva și la Predeal, "în colonie" cu mulți copii de la P.T.T. unde tata era funcționar.

În tren era multă lume, și "camuflaj" - un cuvânt necunoscut astăzi, care face parte din vocabularul de război, desemnând acoperirea în timpul nopții a oricărei surse de lumină, care putea fi folosită ca reper de inamic, așa că ferestrele trenului erau vopsite cu un strat gros de vopsea albăstră, iar pe coridoare, ca să te poți orienta în întuneric-beznă, îți trebuia o lanternă de mână.

Știam că este război, vedeam pe nerăsuflăte jurnalele de actualități ce rula la cinematograful înainte de filmul artistic, auzeam știri la radio, în ziare se glorifica marșul triumfal al armatei române de sub conducerea mareșalului Ion Antonescu. Și eu făceam propagandă armatei române.

Pe Șos. Ștefan cel Mare, în apropierea căreia locuiam, aproape zilnic treceau, într-o aliniere perfectă, grupe mari de soldați care cântau, iar eu și ceilalți copii de vârsta mea fredonam cu ei marșurile:

"La armă cei de neam și cei de-o lege, / La armă pentru țară și pentru rege", și: "Azi noapte, la Prut / Războiul a-nceput.... / Românii trec dincolo iar, / Să ia, prin armă și scut, / Moșia răpită astă vară..." (un cântec pe care nu l-am mai auzit de atunci, dar am și acum în memorie melodia, care se referea la eliberarea Basarabiei;

Dimineața, în gara din Chișinău ne așteptau bunicul și bunica. Ne-au urcat într-o trăsură cu cele două mari valize, dar nu am mers nici două sute de metri, că am ajuns la destinație, în fața unei firme mari pe care scria "Restaurantul Berbec", unde patron era tatăl mamei mele și unde am coborât cu tot calabalăcul. Numele restaurantului "Berbec" era inspirat de la cel mai faimos local sinonim din Ploiești - care funcționează și astăzi - dat fiind că bunicul era originar din această urbe.

Ca să intri în local trebuia să urci o scară cu două laturi, ce avea trei sau patru trepte. Interiorul era compus din trei săli mari, cea mai spațioasă având și un podium pe care cânta o orchestră formată din patru instrumentiști. Mai avea două anexe mici, una așa-zisă "ceainărie" (dar, schimbându-se structura clientelei în detrimentul celei locale, se servea dimineața mai mult cafea cu lapte și iaurt), iar a doua încăpăre, intitulată cam pompos "cafenea", era un loc unde se citeau ziarele "Universul" și "Curentul" din București, dar și "Gazeta

Transnistriei", "Gazeta Basarabiei" și revistele ilustrate de război "Signalul" și "Tempo" - astăzi adevărate rarități bibliofile, se beau cafele și se fuma pe rupte și, mai ales, se purta fel de fel de discuții între clienți; taclălele erau "la preț" cu mult mai mare decât prețul derizoriu al unei cești de șvarț; ceașca de șvarț se câștiga, de multe ori, chiar aici, la o partidă de table...

La "Berbec" pregătirea mâncărilor era un ritual: munceau aici, de dimineața până seara, 10-12 oameni, majoritatea femei (care reprezentau jumătate din angajații restaurantului), șeful lor fiind un bărbat pe nume Igor. Se pregăteau între 15-20 de feluri de mâncare gătite excelent.

Femeile erau voinice, două dintre ele chiar aveau statură herculeană și ridicau cu ușurință jumătate de porc și lăzile cu zarzavaturi.

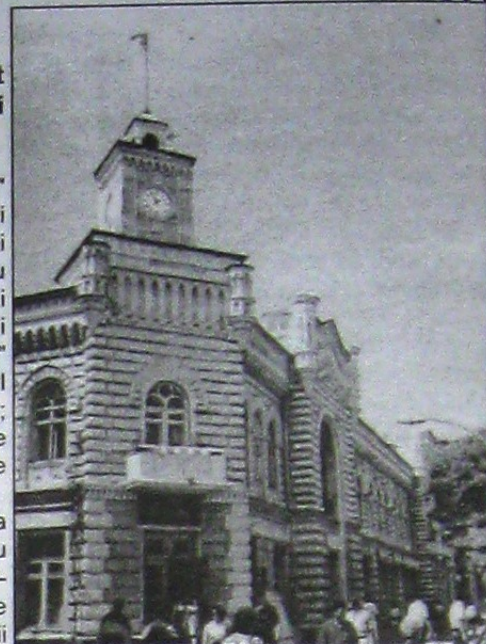
O blondă cânta mereu cântece rusești, din care unul destul de des; țin minte numai primul vers fiindcă era "într-un fel în română": Sonia, Sonia, Soniaaaaaaaa...; de aceea a fost "botezată" Sonia. Învătasem și un cântec nostalgic: "Nistrule rău blestemat, / Dragostea mi-ai înecat..."

Despre modul de aprovizionare a restaurantului cred că merită să relatez. Aproape zilnic, în primele ore ale dimineții, oprea în fața restaurantului o căruță trasă de doi cai; pe banchetă, cu biciul în mână, se afla Igor. Vorbea cu bunicul meu, apoi eu, împreună cu acesta, ne suiam în căruță și mergeam până în fața gării; de aici luam un tramvai care ne ducea în centru, aproape de "sobor", catedrala orașului, unde se afla piața. Descrui tramvaiul deoarece îl consider "o pată de culoare" de epocă: era liliput, avea o singură clasă, și făcea un zgomot înfiorător, nu știu dacă încăpeau 20-25 de persoane în el, nu avea remorcă și nici număr, ci o placă pe care scria "centru" sau "gară", și se întorcea când ajungea la capătul liniei. Dar asta nu era tot: mergea cu viteza melcului, șina era îngustă și se circula pe ea în ambele sensuri, iar stațiile aveau șine duble, unde un tramvai îl aștepta pe celălalt, pentru ca apoi fiecare să-și continue drumul său, la gară sau în centru.

Era în plin război, lipsurile alimentare erau foarte mari, cartela "funcțională" din plin în București, totul era pe "bon", de la pâine și mălai, până la kilogramul de carne săptămânal. În Chișinău însă, Dumnezeu își rupsesse sacul cu bogății: carne de porc, de vacă, păsări de tot felul, pește, de fructe nici nu mai vorbim, smântâna și altele nu mai aveau loc pe tarabele pieței. Proaspete, de bună calitate și la jumătate de preț față de București. Unitatea de măsură nu era kilogramul la fructe și zarzavaturi; o să zămbiți: era...deseatca! Adică o grămadă formată din 10 bucăți... parcă aud și acum glasul aspru al precupețelor: "1 leu deseatca de nuci!" "5 lei deseatca de mere!" "4 lei deseatca de pere!" Atâți lei deseatca de morcovi, pepeni galbeni mari și mici; dar în deseatcă, de multe ori, intra și grămada de fasole verde, mazăre sau cartofi! Deseatca, nu cântarul clasic, și oferta mai mare decât cererea, formau prețurile.

În București Ion Antonescu înființase mercurialul: în piețe, pe o tablă neagră, scrise cu creta, erau afișate prețurile ce nu puteau fi depășite - specula era considerată crimă de război.

(continuare în numărul viitor)
Emilian Georgescu

RADU (DEMETRESCU) GYR

RADU GYR (asistent universitar, unul dintre cei mai valoroși poeți români, comandant legionar, șeful Olteniei legionare, autor al textelor cântecelor legionare, combatant pe front pentru reîntregirea României), al cărui CENTENAR l-am serbat anul trecut, în martie, este prezent în sufletele și paginile noastre, deci nu putea lipsi tocmai luna aceasta, la împlinirea a 101 ani în veșnicie:

STINDARDE

**Nu dor spărturi în piept și lăncii rupte,
nici luptele pierdute prin viroage,
cum dor acele brațe slăbănoage
când nu mai vor sau nu-ndrăznesc să lupte.**

Cât timp miresme inima extrage,
ce-ți pasă că o rană dedesubt e?
Când fluturi sus stindarde ne-întrerupte,
surâzi că-n praf zac spadele oloage.

Și cioburi sunt vremelnice și plângeri
și-ngeuncheri de-o clipă lângă-abise.
Învins nu ești dacă suspini ori sânge,

nici dac-o zi par zărilor închise,
în bătălii, supremele înfrângeri
sunt numai renunțările la vise.

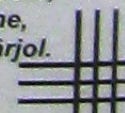
M-AU CĂUTAT

M-au căutat prăpăstiile-n ele,
și nu știau că-n fundul râpei zac
ca un butuc de fulgerat copac,
jos, putrezind sub tancurile grele.

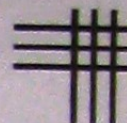
M-a căutat și piscul ros de veac,
încrămenit în recile-i prăsele,
și nu știa că, sus, vâlvoi de stele,
stam vultur cu aripi ce se desfac.

Au întrebat oceanele de mine,
iar eu creșteam din val ca un atol.
Și-au întrebat și codri și coline,

tot dându-mi cu-ntrebarea lor ocol,
și nu știau că m-am făcut rubine,
pe-un rug înalt de ramuri, în pârjol.

Scrisoarea d-lui Lazarovici, care parțial m-a indignat și parțial m-a amuzat (deși nu e deloc de râs), m-a determinat să scriu câteva cuvinte despre evrei. Cred că românii trebuie să aibă noțiuni despre aceste chestiuni – cel puțin din punct de vedere creștin ortodox! Prin cele ce scriu nu vreau să jignesc pe nimeni și nici să supăr pe nimeni. Nu o fac din ură sau resentiment față de cineva, ci din iubire pentru adevăr, căci "adevărul vă face liberi".

DESPRE EVREI ȘI MOZAISM

Sub Moise, poporul evreu capătă o identitate națională și religioasă distinctă care se va menține. Moise este cel ce face cunoscută Legea Lui Dumnezeu poporului evreu, lege ce va fi cunoscută în istorie sub numele de "Legea lui Moise" și "Pentateuhul" sau "Tora".

Cele 12 triburi vor intra în țara Canaanului sub urmașul lui Moise, Iosua Ben Nun (Iosua, fiul lui Navi), ocupând teritoriul la vest de Iordan și puțin la est de Iordan. Mai târziu, cele 12 triburi s-au unit într-un singur regat – Regatul lui Israel – având capitala la Ghibea (sub primul rege, Saul). David, al doilea rege (sec. al X-lea î. Hr.), a avut capitala în primii 7 ani la Hebron, iar apoi, când a ajuns rege peste tot Israelul, și-a mutat capitala la Ierusalim. Regele Solomon, fiul lui David și succesorul la tron, este cel care a construit primul Templu din

Ierusalim. În timpul său regatul devine cunoscut în întreaga lume, regele fiind considerat cel mai înțelept om din acele timpuri.

După moartea lui Solomon, regatul se dezbină – în anul 933 î. Hr., Ierusalimul rămânând capitala regatului Iuda.

Templul construit de Solomon a dăinuit mai mult de 4 secole, fără să fi suferit modificări esențiale.

Acest templu, împreună cu întreg orașul Ierusalim, a fost cucerit de Nabucodonosor în 597 î. Hr., iar în 586 î. Hr. a fost distrus până la temelie. Totul a fost transportat în Babilon.

Regatul de nord, care se separase în 933 î. Hr. din regatul lui Solomon, s-a numit Israel (sau Efraim), iar capitala sa a fost în orașul Samaria. Acest regat a căzut în 722 î. Hr. sub asirieni.

În 538 î. Hr., Cyrus, regele perșilor, a autorizat reîntoarcerea evreilor la Ierusalim și reconstruirea cu ajutoare din trezoreria regală a Templului.

Noul templu a fost sfințit în 515 î. Hr. Se spune că bătrânii care au apucat să vadă vechiul templu al lui Solomon, plângeau în hohote înaintea celui nou, pe care îl socoteau departe de cel dintâi. (Ezdra 3,12-13; Aghen 2,3). Din acest al doilea templu lipseau chivotul Legii, focul sacru, norul slavei dumnezeiești, uleiul sfânt și corul sfânt.

Acest templu a fost prădat în 169 î. Hr. de regele sirian Antioh IV Epifanes. Același rege, în 167 î. Hr., a interzis cultul sacrificial și a introdus cultul lui Zeus Olimpianul.

În 164 î. Hr. Iuda Macabeul a recucerit Ierusalimul și a purificat templul, l-a reparat, a construit un nou jertfelnic, a reșezat în Sfânta: candelabru, masa punerii înainte, altarul tămâierii, perdeaua; a restabilit cultul sacrificial și a instituit sărbătoarea curățirii templului, care se prăznuiește de atunci în fiecare an pe data de 25 kilev (decembrie) și durează 8 zile (sărbătoarea se numește Hanukka).

O sută de ani mai târziu, Pompei ocupă Ierusalimul, intrând și în templu, fără a jefui tezaurul (estimat la 2000 de talanți), săvârșind însă un adevărat măcel în curtea templului, chiar în ziua împăcării (Iom-Chatpur se serbează pe 10 tisri - octombrie).

În 37 î. Hr. Irod cel Mare, ajutat de trupele romane, ocupă templul. Pentru a îmbuna poporul, în anii 20/19 î. Hr. începe restaurarea capitală a templului, care se va încheia sub succesorii săi, în timpul lui Agripa al II-lea și al procuratorului roman Albinus (anul 6 d. Hr.). În curtea exterioară a templului se afla o sinagoga în care a fost găsit Iisus când avea 12 ani. Aici a propovăduit Iisus și tot aici a săvârșit și unele din minunile sale.

În anul 70 d. Hr., romanii l-au transformat în ruine, în ciuda dorinței lui Titus de a-l păstra. S-au împlinit cuvintele Mântuitorului: "Vedeți toate acestea? Adevărat grăiesc vouă: nu va rămâne aici piatră pe piatră să nu se risipească." (Matei 24,2)

Acest popor, ales de Dumnezeu în zorii istoriei, având o misiune specială - de natură spirituală, pe acest pământ, în momentul-cheie al istoriei lui, când Mesia a venit pe pământ, nu L-a ascultat și nu L-a urmat (exceptând o foarte mică parte); astfel a căzut din har.

Mântuitorul a lăsat generațiilor de mai târziu pilda-parabolă a smochinului neroditor care a fost blestemat și s-a uscat, ca mărturie și avertisment că cei ce nu aduc rod duhovnicesc sunt tăiați de la viața cea veșnică și se usucă.

În timpul vieții pământești, Mântuitorul s-a aflat într-un permanent conflict cu Sinedriul din Ierusalim, cauzat de ura conducătorilor evrei față de Persoana și învățătura Mântuitorului.

Nu o dată, Hristos i-a muștrat aspru pe făcarnicii conducători ai poporului ales, însă în loc să se pocăiască, aceștia vroiau să-L omoare. În Sfânta Evanghelie după Matei, cap. 21, citim că Iisus s-a adresat arhierilor și bătrânilor poporului spunând: "Adevăr grăiesc vouă că vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în Împărăția Lui Dumnezeu".

"De aceea vă spun că Împărăția Lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face voia Tatălui" (Matei 21,43).

Alte citate:

"Vai vouă, cărturarilor și fariseilor făcarnici! Că închideți împărăția Cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați."

Vai vouă, cărturarilor și fariseilor! Că mâncați casele văduvelor și cu făcarnicie vă rugați îndelung; pentru aceasta mai multa osândă veți lua."

Vai vouă, cărturarilor și fariseilor! Că înconjurați marea și uscatul ca să faceți un ucenic, și dacă l-ați făcut îl faceți fiu al gheenei și îndoit decât voi." (Matei 23, 13-15);

"Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!"

Vai vouă, cărturarilor și fariseilor făcarnici! Că voi curățiți partea din afară a paharului și a blidului, iar înăuntru sunt pline de răpire și lăcomie." (Matei 23, 24-25)

"Vai vouă, cărturarilor și fariseilor făcarnici! Că semănați cu mormintele cele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, înăuntru sunt însă pline de oase de morți și de toată necurătenia."

Așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, înăuntru însă sunteți plini de făcarnicie și fărădelege." (Matei 23, 27-28)

"De aceea, iată, Eu trimit la voi pe prooroci și înțelepți și cărturari; dintre ei veți ucide și veți răstigni; dintre ei veți biciui în sinagogi și-i veți urmări din cetate în cetate,"

Ca să cadă asupra voastră tot sângele dreptilor, răspândit pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia fiul lui Varahia, pe care l-ați ucis între templu și altar."

Adevărat grăiesc vouă: vor veni acestea toate asupra acestui neam.

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și cu pietre ucizi pe cei trimiși la tine; de câte ori am dorit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, nu ai voit."

Iată, casa voastră vi se lasă pustie; căci vă zic vouă: de acum nu mă veți mai vedea până când nu veți zice: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului" (Matei 23, 34-39).

"Și El le zicea: voi sunteți din cele de jos; Eu sunt din cele de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta."

V-am spus deci vouă că veți muri în păcatele voastre. Căci dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre" (Ioan 8, 23-24).

"Le-a zis Iisus: dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi pe Mine, căci de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Pentru că nu am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis."

De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Fiindcă nu puteți să dați ascultare cuvântului Meu."

Voi sunteți din tatăl vostru diavolul și vreți să faceți faptele tatălui vostru. El de la început a fost ucigător de oameni și nu a stat într-un adevăr, pentru că nu este adevăr întru el. Când găsește minciuna, găsește dintru ale sale, căci este mincinos și tatăl minciunii."

Dar pe Mine, fiindcă spun adevărul, nu Mă credeți." (Ioan 8, 42-45).

Iată și câteva citate în care vorbesc evreii despre ei înșiși și despre planurile lor:

1. "Marele ideal al iudaismului este ca întreaga lume să fie îmbibată cu învățătura iudaică și apoi, într-o fraternitate universală a națiunilor - de fapt într-un mare iudaism - toate rasele și religiile individuale să dispară." (The Jewish World - 9 febr. 1883);

2. "Este foarte semnificativ conținutul bolșevismului și faptul că atâția evrei sunt bolșevici. Idealul bolșevismului este în concordanță cu multe din înalte idealuri ale iudaismului" (Jewish Chronicle, Londra, 4 aprilie 1919);

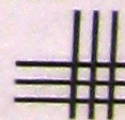
3. "Poporul evreu, în întregime, va fi propriul său Mesia. El va atinge dominația mondială prin dizolvarea celorlalte rase, prin abolirea frontierelor, anihilarea monarhiilor, și prin instituirea unei republici universale, în care evreul va beneficia de privilegiul cetățeniei. La această nouă ORDINE MONDIALĂ, copiii lui Israel vor furniza toți conducătorii, fără a întâmpina vre-o opoziție. Guvernele diferitelor popoare care vor forma republica universală, vor cădea fără nici o dificultate în mâinile evreilor. Atunci va fi posibil pentru conducătorii evrei să desființeze proprietatea privată făcând peste tot uz de proprietatea statelor. În acest fel, va fi împlinită promisiunea din Talmud, în care se spune că atunci când va veni timpul să vină Mesia, evreii vor avea în mâinile lor puterea întregii lumi" (Barnach Levy, scrisoare către KARL MARX, în "La Rue de Paris", pag. 574, 1 iunie 1928);

4. "Îmi dedic prelegerile în acest seminar unei discuții asupra eventualei posibilități ca noi intrăm acum într-un secol evreiesc, o epocă în care spiritul comunității va fi lipsit de ideologie emoțională și rațională" (rabinul Martin Siegel, în "New York Magazine", 18 ian. 1972) (probabil se referă la iudaizarea lumii întregi prin intermediul sectelor și cultelor protestante, neoprotestante, martorii lui Iehova, mormonii, etc);

Bibliografie:

"Arheologie biblică" - preot prof. dr. Dumitru Abrudan și preot prof. dr. Emilian Cornițescu; "O istorie a mozaismului și a Israelului antic" - Alfred Hărbăoanu, Ed. Zarkony, 1992, București.

Emanuel Ștefanii, Craiova

PREȚUL UNUI ABONAMENT PT. ANUL 2006:

- 25 lei noi (250.000 lei vechi) / an pentru cei din țară;
- 20 euro / an pentru cei din Europa;
- 30 euro (35 \$) / an pentru cei din America.

ABONAMENTE PE ADRESA:

NICOLAE BADEA (secretar redacție)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP.
37, SECT. 3, BUCUREȘTI,
Tel.: (021) 322 3832

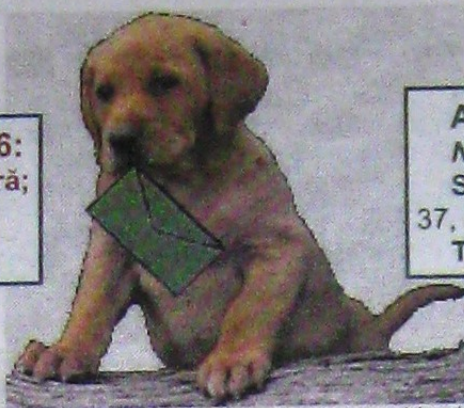
Iulian Dragotă – Câmpulung: "Oastea Domnului" este o mișcare în cadrul Bisericii Ortodoxe Române; nu este desprinsă din aceasta, iar învățătura ei nu diferă față de preceptele Bisericii noastre, ci exaltă trăirea creștin-ortodoxă. A luat naștere în 1900, inițiator fiind preotul Iosif Trifa, și s-a dezvoltat în Ardeal probabil pentru contracararea sectelor apărute aici; Traian Dorz a fost "mâna sa dreaptă". Faceți confuzie între preotul Iosif Trifa și fiul său, Viorel Trifa (comandant legionar și șeful studențimii române pe țară în 1940-1941), acesta din urmă devenind episcop al Românilor din America după 1945.

Anton Iancu – Baia Mare: Nicolae Paulescu, savant român creștin, a fost apărător benevol al lui Corneliu Zelea Codreanu în 1924, în procesul "complotului studențesc", deși era medic, și nu avocat. Nu a fost legionar (a murit în 1931). Autor al cărții "Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul și Francmasoneria", amintește o chestiune extrem de importantă (din păcate astăzi uitată): inițial, spitalul a fost un așezământ specific creștin, datând cu aprox. din sec. IV, în care bolnavii săraci găseau, gratis, îngrijiri medicale.

Vladimir Pietraru – Galați: Fam. Catargiu este o veche familie boierească (prima atestare documentară datează cu aprox. De pe la 1600). A nu se confunda Barbu Catargiu cu Lascăr Catargiu. Amândoi erau boieri, conservatori, amândoi au fost prim miniștri: Barbu (1807 – 1862) - prim ministru al lui Al. I. Cuza (ajutând la reorganizarea țării după revoluția pașoptistă), Lascăr (1823 – 1899) - prim ministru al lui Carol I (a guvernat între 1871 – 1876, perioadă în care s-au așezat, de fapt, bazele organizării României). Barbu Catargiu a fost primul prim ministru român asasinat (iar nu I. G. Duca)! A fost împușcat în Dealul Mitropoliei, în trăsura prefectului poliției, iar autorul a rămas necunoscut; evident, se presupune că atentatul a fost executat de liberali (care erau admiratori ai Revoluției Franceze), iar oratorul naționalist Barbu Catargiu era cel mai reabil oponent, preferând moartea mai înainte de a călca sau a lăsa să se calce vreuna din instituțiile țării ("Cine zicea boier, zicea ostaș, zicea viteaz" - titlul unuia dintre discursurile sale). Nu s-a opus nicidecum împrumutării țăranelor, ci, extrem de rațional și cumpătat, în opoziție cu agitația liberală, pleda pentru a se pune la dispoziția țăranilor suprafețe de pământ la prețuri cuviincioase; să nu uităm că își dovedise atașamentul față de valorile românești susținând tipărirea de cărți în limba română și contribuind la înființarea Societății Filarmonice cu rol deosebit în emanciparea culturii române.

Cristian Iepure – Medgidia: Interesantă întrebarea dvs. dacă gen. Ion Antonescu ar fi fost persoana cea mai potrivită pentru a conduce Mișcarea după asasinarea Căpitanului. Răspunsul este însă negativ. După moartea gen. Gh. Cantacuzino-Grănicerul, șeful Partidului Total Pentru Țară, Căpitanul s-a întâlnit cu Ion Antonescu la Predeal, vrând să-i ofere acestuia șefia partidului, dar a renunțat, ajungând la concluzia că Antonescu era "prea ambițios pentru a fi de folos Mișcării sau țării", și pentru că "nu încap două săbii într-o teacă" (după mărturiile din epocă: preot Ion Dumitrescu-Borșa, comandant legionar al Bunei Vestiri și secretarul Partidului Total Pentru Țară, comand. legionar ing. Virgil Ionescu, șeful regiunii Dobrogea, dr. Milcoveanu, șeful studențimii pe țară în 1937-1940, M. Sturza, simpatizant al Mișcării și ministru de Externe al României în sept. 1940-dec. 1940, etc.). Categorie că gen. Antonescu nu era un dușman al Mișcării din vremea Căpitanului; a devenit însă un adversar implacabil al Mișcării din vremea conducerii lui Sima pentru că noul șef, încălca flagrant principiile legionare (pe care însă le clama); astfel gen. Antonescu a ajuns să nu mai aibă nici respect, nici încredere (cu atât mai puțin simpatie) pentru întreaga Mișcare, din cauza noului (și efemerului) ei conducător.

Monica Molnar – Cluj: Vă înțeleg perfect dezamăgirea pe care v-a produs-o vizitarea Palatului Mogoșoaia: starea acestuia lasă mult de dorit. Este adevărat că a fost devastat în mai multe rânduri (ultima oară de către comuniști), dar nu există nici cea mai mică preocupare pentru refacerea atmosferei, și nici măcar

un scurt istoric! Păcat că ați renunțat să vizitați Palatul Cotroceni – care nici nu a fost "desfigurat de Ceaușescu" (n-a mai apucat decât să dărâme biserica din incintă, reconstruită pur formal - adică doar zidurile exterioare și acoperișul, servind doar ca decor - în timpul mandatului prezidențial al lui Constantinescu), și nici nu este "templu al puterii actuale", ci poartă amprenta inconfundabilă și de neșters a reginei Maria, ca și Pelișorul: îmbinare armonioasă a rafinamentului cu adevărat regal, cu simplitatea și bunul gust pur românesc.

Gabriel Vlădeasa – Predeal: Sintagma aiuritoare pentru cei mai mulți, de "evrei ultra-ortodocși", nu desemnează evreii creștinați, așa cum pare la prima vedere, ci tocmai pe evreii care aplică mozaismul cu cea mai mare strictețe: țin regulile alimentare kosher, sabbatul (nu numai munca este interzisă, ci și prepararea mesei, aprinderea luminii, călătoriile etc.), femeilor nu li se permite să lase la vedere nici un centimetru de piele, cu excepția feței și a mâinilor (nu este nici o exagerare: cele care nu respectă această regulă sunt scuipate și injurate și riscă să fie chiar lovite cu pietre), etc.

Prof. Valeriu Neșțian – Iași: Vă mulțumim pentru "bune și meritate aprecieri pentru majoritatea textelor și a prezentării grafice". În ceea ce privește ceea ce numiți "muzica care ar trebui să ne placă în viitor", respectuos vă atragem atenția că vă contraziceți singur: ne lăudați, dar sugerați să modificăm pe ici, pe colo – adică în punctele esențiale (vorba lui Caragiale)! Noi nu impunem nimănui nimic, ci ne afirmăm punctul nostru de vedere în diferite probleme și nu este obligatoriu să avem identitate de păreri cu toți cititorii noștri. Chestiunea este extrem de simplă și clară: cei care simt și gândesc ca noi, cumpără revista; ceilalți sunt liberi să n-o facă. Referitor la "popi" (care sunt așa și pe dincolo), așa cum remarcă și Petre Țuțea, noi credem că nu

instituția Bisericii se află într-o criză, ci unii dintre slujitorii ei. Este ca și cum ați vrea să desființați Statul român pentru că mai bine de jumătate de secol a avut numai reprezentanți nedemni! Oricum, nu aici veți găsi oamenii care să dea cu pietre în Biserica Ortodoxă! (vă rog frumos, mai citiți o dată editorialul de luna trecută). Mai fac mențiunea că întotdeauna am făcut parastas pentru eroii și morții legionari cu preoți ortodocși (s-au găsit!). Și pentru că ați adus vorba, nu cred că se poate "exporta" cu succes, pe arii largi, legionarismul, așa cum n-a putut fi exportat nici nazismul și nici fascismul, pentru că sunt expresii ale specificului popoarelor respective, și naționalismul nu înseamnă "proletari din toate țările, uniți-vă!" Cât privește stărpitura aceea de "comandant", vă rog frumos să citiți serialul "Din culisele Legiunii" (oct. 2004-dec. 2005): acolo aveți citate exacte (cu nr. pag.) din înseși memoriile lui (deși mă întreb: un asemenea apărător fervent, să nu-l fi citit?! să nu-l fi înțeles? oare de ce?). Am propus oficial, în nenumărate rânduri, să nu mai vorbim niciodată, nimic despre el, nici de bine, nici de rău. Dar cum simiștii îl tot ridică în slăvi, de pare și mai meschin decât a fost (deh! nu tuturor le priește înălțimea), trebuie să lămurim oamenii. Cu această ocazie, lansez din nou invitația: să discutăm concret, LA OBIECT, public, cele scrise chiar de Sima, iar nu în lozinci simiste; nu e vorba de nici un "sine ira et studio" pentru că tocmai că am "răs-studiat" chestiunea (și am și prezentat-o în detaliu). Adică suntem prea mici să-l discutăm pe Sima, dar vreți să-i judecăm pe preoți?!

REPETĂM ANUNȚUL DE LUNA TRECUTĂ PENTRU FILATELIȘTI:

DI. IONEL AMĂRIUȚEI din DEVA, str. G. Barițiu 16, bl. 12, ap. 3, tel.: 0254 220415, vinde o colecție de timbre românești din perioada 1939 - 1941, cele mai importante fiind: *Corneliu Zelea Codreanu* (80 timbre), *Ajutorul Legionar*, *Războiul sfânt* și *Aniversarea regelui Mihai* (câte 60 timbre).

Nicoleta Codrin

Redactor șef:
Colegiul de redacție:
Secretar de redacție:

Periodic editat de "ACȚIUNEA ROMÂNĂ" ISSN 1583-9311
Nicoleta Codrin
Emilian Ghika, Corneliu Mihai, Ștefan Buzescu, Cătălin Enescu
Nicolae Badea

Relații cu publicul

Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, București
(zona Circului – inters. cu Ștefan cel Mare, colț cu str. V. Lascăr)
Vineri, între orele 15⁰⁰ – 19⁰⁰
Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493
e-mail: actiunea-romana@actiunea-romana.com